Ἀρχισυντάκτης καὶ Ἰδιοκτητής
ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΞΕΝΟΣ

Διευθυντής
ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΣΟΥΓΚΡΑΣ

ΑΡΙΘ. 134 — ΤΟΜ Ε΄. ΑΘΗΝΑΙ, Παρασκευὴ 22 Νοεμβρίου 1891. ΤΙΜΑΤΑΙ ΛΕΠΤΑ 10

ΣΤΕΡΕΟΤΥΠΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΥ ΑΣΤΕΡΟΣ

Ὁ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ εἶνε καθ' ὅλα ἀνεξάρτητος ὑποστηρίζων ἀρχὰς καὶ ὄχι κόμματα, δημόσια παραγωγικὰ ἔργα ὠφέλιμα εἰς τὸ ἐθνικὸν ταμεῖον καὶ ὄχι ὠφέλιμα μόνον πρὸς τοὺς ψευδοεπιχειρηματίας, ἐπιζήμια δὲ καὶ καταστρεπτικὰ διὰ τὸ ἐθνικὸν ταμεῖον καὶ τὸν λαόν.

Ὁ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ ἀναγνωρίζει μετὰ σεβασμοῦ τῶν ἰδιωτῶν τὰ εἰλικρινῆ πρὸς τὸ ἔθνος μικρὰ ἢ μεγάλα δωρήματα μαστίζει δὲ ἄνευ διακρίσεως τὰ τῆς ρεκλάμας κερδοσκοπικῶς καὶ σκοπίμως διδόμενα ἢ χαριζόμενα

Ο ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ δὲν καταχωρίζει ἀνωνύμους ἐπιστολὰς οὔτε διατριβὰς δι' οἷον δήποτε ἄτομον οὔτε ποσὸν χρημάτων, ἀλλ' οὔτε ὑπογεγραμμένας παρ' ἀγνώστων ἐκτὸς ἐὰν συστηθῇ ὁ ἄγνωστος παρ' ἀξιοχρέου πρὸς τὸν ἀρχισυντάκτην ὅστι καὶ μόνος εὐθύνεται διὰ πᾶν δημοσιευόμενον. Ἐὰν αἱ νώνυμοι ἐπιστολαὶ ἐμπεριέχουσι νύξεις, πληροφορίας ἢ ἀποδείξεις κοινωνικῶν συμβάντων δι' ἢ φωτιζόντων τὸν ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΝ ΑΣΤΕΡΑ ὅπως ἀποκαλύψῃ τὴν ἀλήθειαν τότε μετὰ τὴν ἀποκάλυψιν τῆς ἀληθείας δημοσιεύονται μετὰ κυρίων ἄρθρων.

Κατακεχωρισμένα καὶ μὴ κατακεχωρισμένα χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται πλέον.

Κοινωνικὰ καὶ διάφορα, συνοδευόμενα διὰ ρεκλάμας, προσωπικῶν συστάσεων καὶ πομπωδῶν ἐπαίνων εἶνε ἀπαράδεκτα ἐπὶ οἷα δήποτε πληρωμῇ.

Διατριβαὶ πτωχῶν ὑπὲρ τῆς ἀληθείας, τοῦ δικαίου αὐτῶν, τῆς προσβληθείσης ὑπολήψεώς των καὶ ὑπὲρ τῆς κοινῆς ὠφελείας δημοσιεύονται δωρεάν. Διατριβαὶ μὲ λιβέλλους περιέχουσαι χονδρὰς λέξεις, ἢ προσωπικότητας εἶνε ἀπαράδεκτοι ἐπ' οὐδεμιᾷ πληρωμῇ.

Ὁ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ δὲν δημοσιεύεται τὴν Δευτέραν. Ἡ Κυριακὴ ἀφίεται πρὸς ἀνάπαυσιν τῶν τε ἐργατῶν καὶ συνεργατῶν. Μόνον σπουδαιότατα συμβάντα δύνανται νὰ διαρρήξωσι τὸν ἄλλως τε ἀπαραβίαστον τοῦτον κανόνα.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ

Ἐνταῦθα καὶ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἐτησία δρ. 30 ἑξαμ. δρ. 16
Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ . . . . . » » 45 » » 26

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ Κ.Κ. ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ ΤΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΚΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Αἱ ἀποδείξεις πληρωμῆς τῶν συνδρομῶν θὰ φέρωσι μόνον τὴν ὑπογραφὴν τοῦ ἰδιοκτήτου κ. Στεφάνου Ξένου, πᾶσα δὲ τοιαύτη, μὴ φέρουσα τὴν ὑπογραφήν τουέ εἶνε ἄκυρος.

Ἐπειδὴ ἀδιαλείπτως ζητοῦνται διάφορα προηγούμενα φύλλα, τὰ δὲ ὑπολειφθέντα ἀνὰ τριμηνίαν θὰ δένωνται εἰς τόμους χάριν τῶν τριῶν μυθιστορημάτων, εἰδοποιεῖται τὸ κοινόν, ὅτι ἀπὸ σήμερον οὐδεὶς προηγούμενος ἀριθμὸς πωλεῖται μόνος, ἄνευ τῶν προηγουμένων οἱ δὲ ἐγγραφόμενοι νέοι συνδρομηταὶ λαμβάνουσι αὐτὰ δωρεάν.

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Πάσης διατριβῆς μὴ ἀπαδούσης πρὸς τὸ προγεγραμμένον πνεῦμα τοῦ Βρεττανικοῦ ἀστέρος ἐν μὲν τῇ πρώτῃ σελίδι ὁ στίχος ἅπαξ μὲν καταχωριζόμενος τιμᾶται 80 λεπτ. δὶς 60, 6κις 50, ἐν δὲ τῇ 4ῃ καὶ 8ῃ σελίδι ἅπαξ 60, δὶς 40, πολλάκις 30, τῶν δὲ ἀγγελιῶν καὶ εἰδοποιήσεων ὁ στίχος ἅπαξ λεπ. 20, δὶς 15, πολλάκις 10.

THE MACHINERY & HARDWARE COMPANY
LIMITED

147 QUEEN VICTORIA STREET, LONDON EC

Προμηθευταὶ τῆς Βρεττανικῆς Γαλλικῆς, Ἰταλικῆς κλπ Κυβερνήσεων

Κατασκευασταὶ ἀτμομηχανῶν καὶ ἀτμολεβήτων ὅλων τῶν συστημάτων καὶ διαστάσεων. Ἀτμομηχαναὶ ἀτμοπλοίων, Ἀτμαντλίαι, Κεντρόφυγες ἀντλίαι, Ἐξαρτήματα ἀτμομηχανῶν κλπ. ἐκ σιδήρου καὶ ὀρειχάλκου. λωρία δερμάτινα κλπ. κλπ. διὰ σιδηρουργεῖα. χυτήρια. μηχανουργεῖα κλπ. Οἱ τελειότεροι τόρνοι καὶ τρυπάνια τοῦ κόσμου, διὰ τὴν τελειότητα τῶν συστημάτων. τῆς κατασκευῆς καὶ τὴν ὕλην. Ἐκ τῆς κολοσσιαίας καταναλώσεως, ἅπασαι αἱ τιμαὶ καὶ οἱ ὅροι τῶν ἐργοστασίων εἶνε ἐκτὸς παντὸς συναγωνισμοῦ. Εἰκονογραφημένοι τιμοκατάλογοι Ἀγγλιστὶ ἢ Ἰταλιστὶ, εὐχαρίστως πέμπονται τοῖς κ. κ. ἀγορασταῖς ὑπὸ τοῦ ἀποκλειστικοῦ διὰ τὴν Ἑλλάδα Πρακτορείου, ὁδὸς Προαστείου ἀριθ. 10.

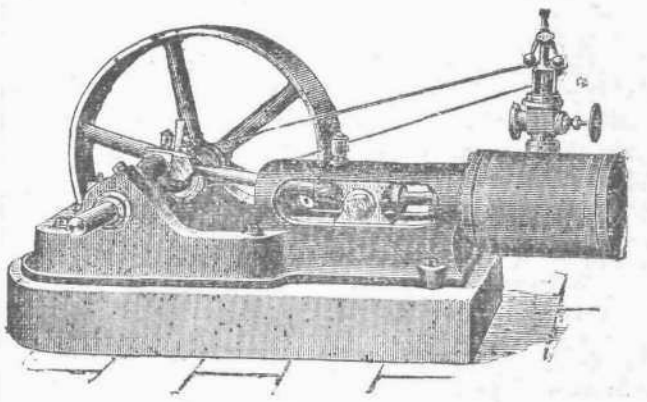

Γερανὸς Κινητὸς

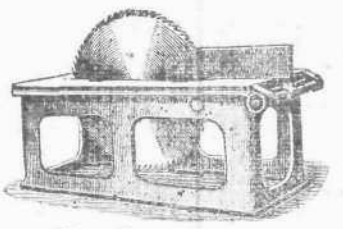
Κυλινδρικὸς πρίων

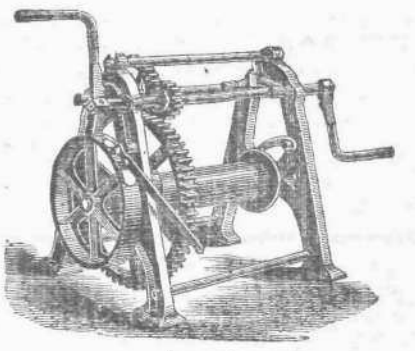
Ἰαρυῦλκον

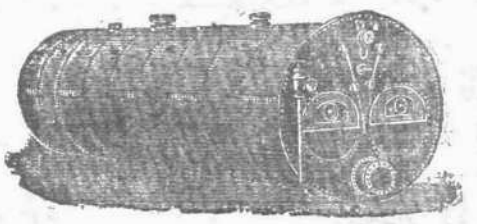
Ἀτμολέβης μὲ 2 ἑστίας ὁριζόντιος

Κάθετος ἀτμολέβης

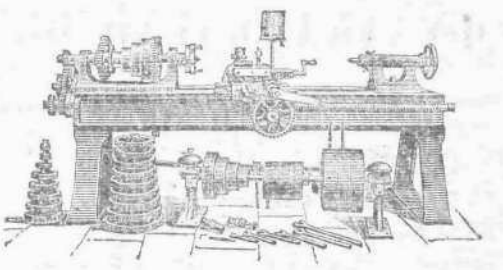
Τόρνος παντὸς εἴδους καὶ μεγέθους

ADOLPHE CROSBIE
COLOUR WORKS — WOLVERHAMPTON

Κατασκευασταὶ ἁπάντων τῶν εἰδῶν τῶν κκ. χρωματοπωλῶν καὶ ἐμπόρων. Ποιότητες ἐγγυημέναι. Τιμαὶ ἀνεπίδεκτοι συναγωνισμοῦ. Δείγματα, τιμολόγια καὶ πᾶσα σχετικὴ πληροφορία παρὰ τῷ Πρακτορείῳ 10 ὁδὸς Προαστείου' Ἀθῆναι.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΣΙΜΩΝΙΔΗΣ
ΟΔΟΝΤΟΪΑΤΡΟΣ

Ὁδὸς Ἑρμοῦ ἀριθ. 12

Δέχεται ἀπὸ τὰς 8—12 π. μ. καὶ 2—5 μ. μ.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 22 Νοεμβρίου.—Τὰ Εἰσόδια τῆς Θεοτόκου. Ἀνατολὴ ἡλίου ὥρα 6, 59. — Δύσις ὥρα 4, λεπ. 42.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 21 Νοεμβρίου 1891.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Ἐφιστῶμεν τὴν προσοχὴν τῶν ἀναγνωστῶν ἡμῶν εἰς τὴν ἑπομένην ἐπιστολὴν τοῦ ἡμετέρου ἐκ Βελιγραδίου ἀνταποκριτοῦ.

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ, 15 Νοεμβρίου. Μετὰ τὴν δολοφονίαν τοῦ Βελτσέφ, ἡ κυβέρνησις τῆς Σόφιας παρεκάλεσεν τὸ Σερβικὸν ὑπουργεῖον, ὅπως παραδώσῃ αὐτῇ τοὺς ἐνόχους ὅσοι πιθανῶς κατέφυγον εἰς σερβικὴν χώραν. Ταὐτοχρόνως ὁ κ. Σταμπούλωφ ἀπέστειλεν εἰς Σερβίαν πολυπληθεῖς ἀστυνομικοὺς ὑπαλλήλους πρὸς ἀνακάλυψιν καὶ σύλληψιν τῶν ἐνόχων τῇ συνδρομῇ τῆς ἐγχωρίου ἀστυνομίας. Ἐπειδὴ αἱ προσπάθειαι αὗται ἀπέβησαν ἄγονοι, ὁ Σταμπούλωφ ἔστειλεν ἕνα τῶν ἱκανωτέρων ὑπαλλήλων τῆς ἀστυνομίας τὸν Σπῦρον Κώστωφ, ὅπως ἀνακαλύψῃ τὸν βούλγαρον ἀξιωματικὸν Ὀρστένιεφ κατηγορούμενον ἐπὶ συνενοχῇ εἰς τὴν δολοφονίαν τοῦ Βελτσέφ, ἐπὶ τῇ ὑπονοίᾳ ὅτι κατέφυγεν εἰς Βελιγράδιον.

Τὴν ἐπαύριον τῆς ἀφίξεως τοῦ Κώστωφ ἐγένετο κατ' αὐτοῦ ἐν πλήρει δημοσίᾳ πλατείᾳ ἀπόπειρα δολοφονίας ὑπό τινος ὀνόματι Ὀσμάκωφ, σερβο-μακεδόνος, φίλου τοῦ κ. Ὀρστένιεφ. Τὸ περιεργότερον εἶνε ὅτι μόλις ἰάθη ἐκ τῶν πληγῶν του, ὁ βούλγαρος ἀστυνομικὸς ὑπάλληλος ἐξώσθη ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας τοῦ Βελιγραδίου καὶ ὅτι ἡ Σερβικὴ κυβέρνησις ἠρνήθη ρητῶς τὴν παράδοσιν τοῦ ἀποπειραθέντος τὴν δολοφονίαν. Πολὺ δὲ περισσότερον οὐδὲ λόγος ἠδύνατο νὰ γίνῃ περὶ τοῦ Ὀρστένιεφ. Ἡ Σερβία βρίθει βουλγάρων κατασκόπων, τόσῳ μᾶλλον ἐπικινδύνων, καθόσον τυγχάνει δύσκολον νὰ τοὺς ἀνεύρῃ, τῶν πλείστων τούτων ἀπὸ πολλοῦ διαμενόντων ἐν Σερβίᾳ καὶ ὁμιλούντων τὴν Σερβικὴν ὡς ἰθαγενεῖς.

Οὕτω τὸ παλαιὸν μῖσος μόλις κατασταλὲν ἀναθρώσκει, αἱ δὲ σχέσεις μεταξὺ τῶν δύο κυβερνήσεων ὀξύνονται ὁσημέραι ἐπὶ μᾶλλον, μεθ' ὅλην τὴν φαινομένην φιλοφροσύνην.

Ἤκουσαν σοβαρῶς λεγόμενον ἐν τοῖς διπλωματικοῖς κύκλοις ὅτι τὸ ἐλάχιστον συμβεβηκὸς δύναται, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, νὰ προκαλέσῃ ρῆξιν μεταξὺ Σερβίας καὶ Βουλγαρίας. Ἡ ρῆξις αὕτη θὰ ἐπεταχύνετο, ἐὰν οἱ βούλγαροι ἐπετύγχανον τῇ συνδρομῇ τῆς εὐνοούσης αὐτοὺς τριπλῆς συμμαχίας νέας παραχωρήσεις ὑπὲρ τοῦ ἐν Μακεδονίᾳ βουλγαρικοῦ στοιχείου.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 20 Δεκεμβρίου. Ἡ ἐφημερὶς «Ταχυδρομεῖον» βεβαιοῖ ὅτι ἡ ἐπίσκεψις τῆς Α. Μ. τοῦ βασιλέως τῆς Δανίας εἰς Πόστδαμ, θεωρεῖται ἀποκλειστικῶς, ὡς τεκμήριον φιλοφροσύνης, καὶ ἀνταπόδοσις τῆς ἐπισκέψεως, ἣν ὁ αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος ἐποιήσατο ἐν Κοπεγχάγῃ εἰς τὸν Δανὸν μονάρχην.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ 19 Νοεμβρίου.

Ἑλληνικὸν δάνειον	387,50
Γαλλικὸν 3 0/0	94,42
Ἡνωποιημένον αἰγυπτιακὸν	477
Δάνειον τουρκικὸν	17.55
Συνάλλαγμα ἐπὶ Λονδίνου	25.21

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, αὐθημερόν.

Ἀγγλικὰ πάγια	95,42
Νέον ρωσσικὸν	92,1/2
Ἑλληνικὸν 5 0/0	76,1/2
» 4 0/0	61,1/4
Αἰγυπτιακὸν	94,75
Ἰταλικὴ ράντα	89
Προεξοφλητικὸς τόκος	4,0/0

ΜΕΣΗΜΒΡΙΝΟΝ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ

ΦΥΛΑΚΑΙ ΚΑΙ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑ

ΠΟΙΑ Η ΑΠΟΛΑΒΗ ΤΟΥ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΥ ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΟΥ

Τὸ τρίτον ζήτημα τοῦ δευτέρου τμήματος ἀφορᾷ τίνα δύνασθε νὰ κάμητε συγκατάβασιν εἰς ἕνα κακοῦργον πρὸς ὄφελος καὶ τὸ συμφέρον τῆς πειθαρχίας, ἰδίως δὲ τίνα ποσὰ δύνασθε ἐλευθέρως νὰ διαθέσητε ἐκ τοῦ κέρδους τῆς ἐργασίας του.

Ἡ πρώτη συγκατάβασις ἀπαιτεῖ νὰ τοὺς θέσητε ἐν τῇ φυλακῇ εἰς τὴν πειθαρχικὴν ἐκείνην θέσιν τῆς ἐμπιστοσύνης, ἥτις ἀνακουφίζει τὴν αὐστηρὰν πειθαρχίαν, ἐνῷ [illegible] δὲ αἱ ἐντυπώσεις τῶν ἕξεων τῆς ὑποταγῆς καὶ τῆς αὐτοκυβερνήσεως ἀδύνατον νὰ μὴ χρησιμεύσωσιν εἰς αὐτοὺς μετὰ τὴν ἀποφυλάκισίν των.

Τὸ ζήτημα τοῦτο ἐλήφθη μετὰ μεγάλης προσοχῆς κατὰ τὸν ὀργανισμὸν τῶν φυλακῶν τῆς Βεγγάλης. Ἐκανονίσαμεν ἀκριβῶς ὁποίας ἀμοιβὰς πρέπει νὰ χορηγήσωμεν πρὸς τοὺς καλῶς φερομένους φυλακισμένους.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸ μέρος τῶν κερδῶν τὸ ἀνῆκον πρὸς τοὺς ἐργάτας τῆς φυλακῆς τοὺς πολυχρονίως καταδικασθέντας ἢ δι' ἕνα προσδιωρισμένον χρόνον, οὗτοι ἀπελάμβανον 50 τοῖς ἑκατὸν τῆς ἐκτιμηθείσης ἀξίας τῆς ἐργασίας των, ὅταν ἀπεφυλακίζοντο.

Οἱ διὰ βίου καταδικασθέντες ἀπολαμβάνουσι τὸ ἴδιον ποσόν. Τοῦτο δὲ δύνανται νὰ δαπανῶσιν ἐν γνώσει τοῦ ἐπιφορτισμένου ὑπαλλήλου τὴν ἐπιτήρησιν τῶν φυλακῶν, εἰς ἀγορὰν ἐπιπροσθέτου τροφῆς, ἐνδυμάτων ἢ ἄλλου [illegible] ἐμπορεύματος, μὴ φέροντος πρόσκομμα εἰς τὰς διατάξεις ἢ τὴν πειθαρχίαν τῆς φυλακῆς.

Εἶμαι τῆς γνώμης ὅτι οὔτε ἀσφαλὲς εἶνε οὔτε προνοητικὸν νὰ χορηγῆτε περισσότερα, ἕνεκα τοῦ ὑπευθύνου καὶ τῶν ἐνδεχομένων καταχρήσεων.

— Ὅσον τὸ νὰ διορίζωνται φυλακισμένοι ἐπιστάται ἢ ὑπάλληλοι τῶν φυλακῶν, τοῦτο φρονῶ ἐὰν ὄχι ὅλως διόλου ἄγνωστον εἶνε ἐν Εὐρώπῃ ἀνεφαρμοστον. Τὸ τοιοῦτον μέτρον ἐφήρμοσα ἐντελῶς ὅταν διηύθυνα τὰς φυλακὰς τῆς Βεγγάλης, προσθέτω δὲ ὅτι ἐὰν ἐφαρμοσθῇ καλῶς διὰ τῆς ἀπαιτουμένης ἐξαιρέτου προσοχῆς εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν τοιούτων φυλακισμένων θέλει εἶσθαι μεγίστης ὠφελείας μέτρον διὰ τὴν διατήρησιν τῆς πειθαρχίας. Οὐδεὶς τῶν ὑπεξουσίων τοιούτων ὑπαλλήλων ἐπανῆλθεν εἰς τὰς ἡμέρας μου.

Εἰς τὰς φυλακὰς διαπράττων νέον ἔγκλημα. Καὶ ὅμως δὲν εὐθύνομαι δι' ὅ,τι συνέβη εἰς τὰς φυλακὰς αὐτὰς ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς ἀναχωρήσεώς μου· διότι ἔκτοτε εἰσήχθη νέα θεωρία πειθαρχίας παρὰ τοῦ νέου Ἀντιβασιλέως καὶ ἐφηρμόσθη συμφώνως μὲ τὰς διαταγάς του.

Θὰ ἐξετάσω τώρα ἐὰν τῆς κυβερνήσεως ἡ διαχείρισις τῆς ἐργασίας τῶν φυλακῶν εἶνε προτιμοτέρα ἐκείνης μιᾶς ἐμπορικῆς ἐπιχειρήσεως.

ΕΓΧΩΡΙΑ

Ο ΔΙΑΔΟΧΟΣ ΕΙΣ ΝΑΥΣΤΑΘΜΟΝ

Χθὲς διὰ τῆς 9ης πρωινῆς ἁμαξοστοιχίας κατῆλθεν εἰς Πειραιᾶ ἡ Α. Β. Υ. ὁ διάδοχος Κωνσταντῖνος, διεπεραιώθη δὲ διὰ Βασιλικῆς ἀτμακάτου ἐκ τοῦ λιμένος τῶν Ἁλῶν εἰς Ναύσταθμον.

×

Η ΒΟΥΛΗ

Σήμερον εἰς τὰς 3 μ. μ. συνέρχεται ἡ βουλή, εἰς συνεδρίαν, καθ' ἣν ὑποβληθήσονται ὑπὸ τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ διάφορα νομοσχέδια.

×

ΠΑΡΑΣΗΜΟΦΟΡΙΑΙ

Ἀπενεμήθη ὁ Σταυρὸς τῶν ταξιαρχῶν τοῦ Σωτῆρος τῷ συνταγματάρχῃ τῶν γενικῶν ἐπιτελῶν βαρώνῳ Raush de Trauvenverg, τέως στρατιωτικῷ ἀκολούθῳ τῆς ἐνταῦθα Ρωσσικῆς Πρεσβείας.

* * *

Ἐπετράπη τῷ Μαντζαράκῃ Κοκκίνῃ ἵνα φέρῃ τὸ ὑπὸ τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Γερμανίας ἀπονεμηθὲν αὐτῷ παράσημον τοῦ Πρωσσικοῦ Στέμματος.

* * *

Ἀπενεμήθη ὁ ἀργυροῦς Σταυρὸς τοῦ Σωτῆρος εἰς τὸν κ. Δ. Ι. Ζαχαρίου ἐργοστασιάρχην ἐν Ὀδησσῷ.

×

Η ΑΥΤΟΚΡΑΤΕΙΡΑ ΤΗΣ ΑΥΣΤΡΙΑΣ

Κατὰ τηλεγράφημα ληφθὲν χθὲς εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν κατέπλευσεν εἰς Κέρκυραν ἡ θαλαμηγὸς «Μεραμέρ» ἐξ Ἀλεξανδρείας φέρουσα τὴν αὐτοκράτειραν τῆς Αὐστρίας.

×

ΤΟ ΜΕΓΑΡΟΝ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΤΩΝ ΣΥΝΤΕΧΝΙΩΝ

Χθὲς ἐπεδόθη εἰς τὸν δήμαρχον ἡ ἀναφορὰ τοῦ Συνδέσμου τῶν Συντεχνιῶν, δι' ἧς ζητεῖται παρὰ τῆς Δημαρχίας ἡ παραχώρησις τοῦ καταλλήλου δημοτικοῦ γηπέδου, ἐφ' οὗ οἰκοδομηθήσεται τὸ μέγα κτίριον τοῦ Συνδέσμου τῶν Συντεχνιῶν.

Ὑπὲρ τοῦ κτιρίου προσήνεγκεν ὁ κ. Συγγρὸς 15000 δραχ. πολλοὶ δὲ ἄλλοι ἐκ τῶν διαφόρων συντεχνιῶν προσήνεγκον διάφορα ποσά.

×

ΚΑΚΟΥΡΓΙΟΔΙΚΕΙΟΝ

Τὸ δικαστήριον ἀπετελεῖτο ἐκ τοῦ προέδρου κ. Ζαφειρόγλου τῶν συνέδρων κκ. Ποτὲν καὶ Μεϊκοῦ καὶ τοῦ εἰσαγγελέως κ. Χαλκιοπούλου.

Τὸ ἑδώλιον τοῦ κατηγορουμένου κατεῖχε ὁ Γεώρ. Παπαναστασίου βιολιστής, ὅστις κατηγορεῖτο ἐπὶ ἀποπείρᾳ ἀναιρέσεως κατὰ τῆς ἐρωμένης αὐτοῦ Μαρίκας Μιλάνου· συνήγορος τοῦ κατηγορουμένου ἦν ὁ Παπαλεξανδρῆς· τὴν διαδικασίαν παρηκολούθουν μετὰ δακρύων ἡ μήτηρ τοῦ κατηγορουμένου μετὰ τῶν ἀδελφῶν του οἵτινες καὶ συνεκίνουν τὸ δικαστήριον διὰ τῶν θρήνων των. Ἐκδοθείσης τῆς ἀποφάσεως τῶν ἐνόρκων ἐκηρύχθη ἔνοχος τραύματος ἐξ ἀμελείας ἐν πλήρει συγχύσει· τὸ δὲ δικαστήριον ἀπέλυσεν αὐτόν.

×

ΣΥΛΛΗΨΙΣ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΕΙΣΠΡΑΚΤΟΡΟΣ

Ἐνθυμοῦνται βεβαίως οἱ ἡμέτεροι ἀναγνῶσται τὸ γραφὲν ἐν προλαβόντι φύλλῳ μας ὅτι ὁ δημοτικὸς εἰσπράκτωρ Σύρου Ν. Πρίντεζης ἐγένετο ἄφαντος καὶ ὅτι γενομένης ἐξελέγξεως εὑρέθη ἐλλειμματίας 4,000 δραχμῶν. Ἔκτοτε ἐξεδόθη ἔνταλμα συλλήψεως ὑπὸ τοῦ εἰσαγγελέως Σύρου καὶ κατεζητεῖτο μετὰ δραστηριότητος· χθὲς λοιπὸν κατωρθώθη ἐνταῦθα ἡ σύλληψις του διὰ τοῦ ἀστυνόμου κ. Φανοῦ.

×

ΔΙΚΑΙΑ ΠΑΡΑΠΟΝΑ

Πολλὰ καὶ δίκαια παράπονα ἐκφέρουσιν οἱ ἰδιοκτῆται τοῦ λεκανοπεδίου Ἀθηνῶν, καὶ μάλιστα κατὰ τὴν θέσιν Βάρη Πειραιῶς κατὰ τῆς ἀδρανείας τῶν ἀγροφυλάκων, οἵτινες οὐδόλως παρακωλύουσι τοὺς ποιμένας τοῦ νὰ καταστρέψωσι καὶ κατερημώσωσι τὰς ἀμπέλους καὶ τὰ ἀγροκήπια αὐτῶν. Προχθὲς μάλιστα συνέβη σκηνή τις παρ' ὀλίγον ν' ἀπολήξῃ εἰς τραγῳδίαν· ἐνῷ δηλ. εἰργάζετο εἰς τὸ ἀγροκήπιόν του ὁ κηπουρὸς Χαρ. Καπουκάκης, εἰσώρμησεν ἐκ τοῦ ἀντιθέτου μέρους ποίμνιον προβάτων, ὅπερ ἤρξατο κατατρώγον τὰ λάχανα καὶ πᾶν τὸ προστυχόν, ἐπειδὴ δὲ διὰ φυτῶν καὶ λίθων προσεπάθει νὰ ἀποδιώξῃ ἐκ τοῦ κτήματός του τὰ πρόβατα, ὁ κατόπιν ἐρχόμενος ποιμὴν Διονύσιος Πρωτονοτάριος ἦλθε μετὰ τοῦ κηπουροῦ εἰς λόγους καὶ ὕβρεις, ἕνεκα τῶν ὁποίων ὁ σεβαστὸς ποιμὴν δὲν ἤργησε νὰ ἐκσφενδονίσῃ κατὰ τοῦ δυστυχοῦς Καπουκάκη λίθον μέγαν καὶ νὰ τοῦ θραύσῃ τὸ κρανίον. Ἤθελε δὲ λάβῃ μεγάλας διαστάσεις ἡ ἔρις αὕτη, ἐὰν δὲν προσήρχοντο οἱ γείτονες νὰ ἐμποδίσωσι τὴν περαιτέρω ἐκτύλιξιν τοῦ δράματος. Ἡ πρᾶξις αὕτη βεβαίως κατηγγέλθη εἰς τὴν Εἰσαγγελίαν· ὀφείλει ὅμως ἡ Ἀγροτικὴ Ἀστυνομία, εἰς ἣν πολλοὶ ἀξιότιμοι ἰδιοκτῆται τῆς περιφερείας ἐκείνης, ὡς οἱ Ξηροτάγαρος, Γρίτσης, Ἀντ. Πρέσσας Μοίρας καὶ λοιποὶ δ' ἀναφορᾶς των ἤδη πρόκειται ἀποταθῶσι ζητοῦντες τὴν ἀσφάλειαν τῆς ἰδιοκτησίας των, νὰ ἐπιστήσῃ δεόντως τὴν προσοχήν της πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς περιουσίας καὶ ἰδιοκτησίας τῶν συμπολιτῶν μας καὶ πρὸς ἀποφυγὴν τοιούτων σκηνῶν, αἵτινες πολλάκις καταλήγουσιν, ὡς πάντες γνωρίζομεν, εἰς τραγικὸν τέλος.

×

ΑΠΕΘΑΝΕΝ ΕΞ ΑΣΦΥΞΙΑΣ

Καθὰ ἠγγέλθη εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν, ὁ ἐκ Καλύμνου σπογγαλιεὺς Δρόσος Μπεῖκος, ἐνῷ κατεγίνετο ἐν τῷ βυθῷ τῆς θαλάσσης ἔξωθεν τῆς Νάξου πρὸς ἀνεύρεσιν σπόγγων, ἀπέθανεν ἐξ ἀσφυξίας.

×

ΜΙΑ ΜΑΧΗ ΕΝ ΤΩ ΚΑΠΝΟΚΟΠΤΗΡΙΩ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Πρωτοφανὴς καὶ ἀνάξιος τῶν προκαλεσάντων αὐτὴν προσώπων διεδραματίσθη σκηνὴ ἐν τῷ καπνοκοπτηρίῳ Πειραιῶς. Ὁ διευθυντὴς τοῦ καπνοκοπτηρίου ἤρισε μετὰ τοῦ ἐλεγκτοῦ, ὄχι ὅπως εἶνε δυνατὸν νὰ ἐρίσουν ἄνθρωποι τῆς τάξεώς των, τῆς θέσεως, τέλος, ἣν κατέχουσιν, ἀλλ' ὡς οἱ κοινότεροι παληκαράδες μὲ ἀηδεστάτας ὕβρεις, μὲ ρόπαλα, μὲ κάμαις καὶ τὰ παρόμοια, οὓς, τέλος, κατόπιν πολλῶν κόπων καὶ ἀγώνων κατώρθωσαν νὰ καθησυχάσωσιν οἱ δυστυχεῖς ἐργάται.

×

ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΟΣ ΕΞ ΥΕΛΩΝ

Προχθὲς καθ' ἣν στιγμὴν ἡ βροχὴ ἔλουε τὴν πόλιν μας καὶ ἔφυσα ὁ τρελλὸς βορρᾶς, ἐθραύσθη ἡ ὕελος παραθυροφύλλου τινὸς τοῦ ἄνωθεν τῶν καταστημάτων Κωνσταντινίδου ξενοδοχείου, ἥτις πεσοῦσα μεθ' ὁρμῆς ἐκτύπησεν ἐπὶ τοῦ προσώπου διερχόμενοι κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν διαβάτην, ὃν καὶ ἐτραυμάτισεν ἀρκετὰ σοβαρῶς εἰς τὴν παρειὰν παρὰ τὸν ὀφθαλμόν. Ὁ ἀτυχὴς αἱμόφυρτος ὡδηγήθη εἰς τὸ παρακείμενον ἐκεῖ φαρμακεῖον, ὅπου τῷ προσηνέχθησαν αἱ πρῶται βοήθειαι. εἶνε δὲ θαῦμα πῶς κατώρθωσε ν' ἀποφύγῃ μεγαλείτερον κακόν, καθότι ἡ ὁρμὴ τῆς πεσούσης ὑέλου ἦτο μεγάλη, ἀλλ' εὐτυχῶς ἀνεκόπη αὕτη ὡς ἐκ τῆς προσκρούσεώς της εἰς τὸν τοῖχον. Ὥστε μακρὰν ἀπὸ τὰ πεζοδρόμια ὅταν πνέῃ ἄνεμος.

×

ΟΛΙΓΟΝ ΦΩΣ

Ἡ ὄπισθεν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ ὁδὸς εὑρίσκεται εἰς ἐντελῆ σκοτίαν. οἱ δὲ διερχόμενοι ἐκεῖθεν κατὰ τὴν νύκτα στρατιῶται τὰ πάνδεινα ὑποφέρουσι μέχρις οὗ κατορθώσουν νὰ μεταβῶσι εἰς τοὺς στρατῶνάς των διότι καὶ αἱ ὁδοὶ ἐκεῖ, μάλιστα τὰς ἡμέρας καθ' ἃς βρέχει, εἶνε ἐντελῶς ἀδιάβαται. δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ τοποθετηθοῦν καὶ ἐκεῖ φανοί τινες χάριν τῶν ταλαιπώρων στρατιωτῶν καὶ ὅλων ἐκεῖ τῶν περιοίκων;

×

ΕΝΑΡΞΙΣ ΠΥΡΚΑΪΑΣ

Περὶ τὸ μεσονύκτιον τῆς προχθὲς ὁ ὑπηρέτης τοῦ παντοπωλείου Ἰω. Κουτσολέντη, ἀφοῦ εἶχε κατακλιθῇ ἐξηκολούθει νὰ ἔχῃ καὶ τὸν ἀχώριστόν του σύντροφον, τὸ σιγάρον του ἀνημμένον, ἕως οὗ κατέπεσεν ἐπὶ τοῦ ἐφαπλώματος, ἀφοῦ τὸν κατέλαβεν ὁ ὕπνος, ὅστις ἐπρόκειτο νὰ διακοπῇ ἐκ τῆς θερμότητος τῶν μετ' ὀλίγον ἀναφανεισῶν φλογῶν· εὐτυχῶς τῇ ταχείᾳ συνδρομῇ τῶν ἁρμοδίων κατωρθώθη ἡ κατάσβεσις τοῦ πυρὸς ἄνευ ζημίας τινός.

×

ΚΑΤΑΠΛΟΙ

Χθὲς κατέπλευσεν εἰς Πειραιᾶ ἐκ Θεσσαλονίκης ἓν ἱστιοφόρον μὲ φορτίον σίτου· ἐν ἐκ Κάρδιφ μὲ φορτίον γαιανθράκων.

×

ΚΑΘΑΙΡΕΣΙΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΟΥ

Χθὲς ἐγένετο ἐν τοῖς Παραπήγμασιν ἡ καθαίρεσις πυροβολητοῦ τινος, ὅστις πρό τινος κατεδικάσθη ὑπὸ τοῦ στρατοδικείου εἰς δεκαετῆ δεσμά. Τὸν Β. ἐπίτροπον ἀντεπροσώπευσεν ὁ ἀντεπίτροπος κ. Παπαγιαννακόπουλος λοχαγὸς τοῦ πεζικοῦ, τὸ δὲ γενικὸν εἶχεν ὁ κ. Βυζάντιος.

×

Ο ΑΠΟΠΕΙΡΑΘΕΙΣ ΝΑ ΑΥΤΟΚΤΟΝΗΣΗ ΝΑΥΤΗΣ.

Ὁ ναύτης τοῦ Β. Ναυτικοῦ ὅστις διατελῶν ἐπ' ἀδείᾳ ἐν Αἰγίνῃ ἀπεφάσισε νὰ θέσῃ τέρμα εἰς τὴν ζωήν του ἀποκόπτων τὸν λαιμόν του διὰ ξυροῦ ἐγνώσθη ὅτι προέβη εἰς τὸ ἀπονενοημένον τοῦτο κίνημα συνεπείᾳ ἔριδος μετὰ τοῦ ἐκεῖ εὑρισκομένου ἀδελφοῦ του, φαίνεται δὲ νῦν ὅτι ἀπεσοβήθη ἀπ' αὐτοῦ πᾶς κίνδυνος περὶ τῆς ζωῆς του.

×

ΕΤΥΛΙΧΘΗ ΜΕ ΤΟ ΔΕΡΜΑ ΤΟΥ ΚΛΑΠΕΝΤΟΣ

Ἀναγινώσκομεν ἐν τῷ «Πολίτῃ». Τὸ περιφερόμενον στρατιωτικὸν ἀπόσπασμα τοῦ Δήμου Καρπενησίων, συλλαβὸν ζωοκλέπτην τινὰ ἐκ τοῦ χωρίου Καλεσμέτι καὶ περιτυλίξαν τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ μὲ τὸ δέρμα τῆς κλαπείσης αἰγὸς ἐν εἴδει σαρικίου μετέφερεν αὐτὸν εἰς τὸ Ἀγρίνιον ἐνώπιον τοῦ στρατιωτικοῦ ἐπόπτου ἀντισυνταγματάρχου κ. Κοσμᾶ Δουμπιώτη. Κατὰ τὴν διοδοιπορίαν ἐκ τῆς ἀγορᾶς τὸν ὑπεδέχοντο αἱ [illegible] καὶ συριγμῶν.

*

ΚΙΝΗΣΙΣ ΠΛΟΙΩΝ

Τὸ θωρηκτὸν Γεώργιος εἰσῆλθε χθὲς εἰς τὴν δεξαμενὴν πρὸς καθαρισμόν.

Τὰ ἀποτελοῦντα τὴν ναυτικὴν μοῖραν τῆς Μεσογείου Ἀγγλικὰ πολεμικὰ Ἐδιμβοῦργον καὶ Τραφάλγαρ κατέπλευσαν εἰς Βόλον χάριν γυμνασίων.

* * *

ΑΝΕΥ ΤΙΤΛΟΥ

Κατὰ τὴν «Ἀμάλθειαν» Σμύρνης ἀνεκαλύφθη πηγὴ πετρελαίου εἴς τι κτῆμα τοῦ Ἰουδαίου Φρατέ, τὸ ὁποῖον πωλοῦν αἱ ἰουδαῖοι ἀντὶ 25 λεπτῶν κατ' ὀκᾶν.

* *

Σήμερον κατὰ γενικὴν ἀναζήτησιν δίδεται ἐν τῷ Μεγάλῳ Θεάτρῳ τὸ δρᾶμα τοῦ κ. Καλαποθάκη «Ἡ Ἅλωσις τῆς Κ)πόλεως» εἰς ἣν θέλει συρρεύσει πολὺ πλῆθος.

*

Νέαν καλλιτεχνικὴν ἔκδοσιν ἐκδίδει κατ' αὐτὰς ὁ φιλόκαλος ἐκδότης κ. Γ. Φέξης τὴν σκανδαλώδη πασίγνωστον «Δεκαήμερον τοῦ Βοκκακίου» μὲ εἰκόνας καὶ κατὰ φυλλάδια, τρὶς τῆς ἑβδομάδος.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΣΕΡΒΙΑ

Ἐκ Βιέννης τηλεγραφοῦσιν εἰς τοὺς «Καιροὺς» τοῦ Λονδίνου ὅτι ἡ Σερβικὴ κυβέρνησις ἔδωκεν ἐντολὴν εἰς τὸν νέον αὐτῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει πρέσβυν στρατηγὸν Γρούϊτς νὰ ἐπαναλάβῃ τὰς μετὰ τῆς Πύλης καὶ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου διαπραγματεύσεις περὶ ἱδρύσεως Σερβικῆς Ἀρχιεπισκοπῆς ἐν Ἰπέκ. (ὅπως παρεχωρήθη καὶ εἰς τοὺς Βουλγάρους). Τὸ ἀποτέλεσμα τῶν διαπραγματεύσεων τούτων ἐξαρτᾶται ἐν μέρει ἐκ τῆς στάσεως, ἣν θὰ λάβῃ ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο, διότι ὁ Πατριάρχης ἀναμφιβόλως εἶνε διατεθειμένος νὰ ὑπακούσῃ εἰς τὰς τῆς Ἑλλάδος συμβουλὰς ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τοῦτο. Ὑπολείπεται νῦν νὰ ἴδωμεν, ἂν ὁ κ. Τζωργεβίτς ἐν Ἀθήναις πρεσβευτὴς τῆς Σερβίας, θὰ φανῇ ἱκανὸς νὰ ἐμπνεύσῃ καὶ ἀποδείξῃ τὴν καλὴν θέλησιν τῆς Σερβικῆς Κυβερνήσεως πρὸς ἀπόκτησιν μιᾶς ἐπισκοπικῆς ἕδρας, ἥτις πρὸ ὀλίγων ἐτῶν βεβαίως ἤθελε κατορθωθῇ ἄνευ τῆς ἑλληνικῆς βοηθείας καὶ ἥτις νῦν μόνον πρόκειται νὰ ἱκανοποιήσῃ τὰς ἀπαιτήσεις της διὰ τῆς εὐνοίας τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐπὶ τῇ ὑποθέσει, ὅτι ἡ Σερβικὴ Ἀρχιεπισκοπὴ ἐν Μακεδονίᾳ ἤθελεν ἀντιστρατευθῇ κατὰ τῆς βουλγαρικῆς ἐπιρροῆς.

ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Τὸ περὶ τῶν Ρωσσογερμανικῶν σχέσεων κατ' ἀνωτέραν ἔμπνευσιν γεγραμμένον ἄρθρον τῆς ἐφημερίδος «ὁ Ἀμβούργιος Ἀνταποκριτὴς» περὶ οὗ σᾶς ἐτηλεγράφησα χθές, ἔλαβε μείζονα αὐθεντικότητα καὶ κῦρος ἐκ τῆς ἡμιεπισήμου «Πολιτικῆς Ἀνταποκρίσεως». Ἡ τελευταία αὕτη ἐφημερὶς ἐπιβεβαιοῖ ὅτι ἡ ἐσχάτως δημοσιευθεῖσα εἴδησις ἐν Πετρουπόλει, ὅτι ἀπόπειρα προσεγγίσεως συμφιλιώσεως μετὰ τῆς Γερμανίας ἐγένετο ἐκ μέρους τῆς Ρωσσίας, θεωρεῖται ἐν Βερολίνῳ λίαν ἀμφίβολος καὶ μᾶλλον ὡς πολιτικὴ παιδιά, ἀνακαλοῦσα εἰς τὴν μνήμην μας τὰ τεχνάσματα τὰ προηγηθέντα τῆς προκηρύξεως τοῦ νέου Ρωσσικοῦ δανείου, ἐξαιρέσει δὲ τῶν ὀλίγων τούτων γραμμῶν, ἃς ἐδημοσίευσεν ἡ «Πολιτικὴ Ἀνταπόκρισις» ἅπας ὁ Βερολινεῖος τύπος οὐδεμίαν σημασίαν ἔδωκεν εἰς τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ κ. Γίερς.

Ὁ Αὐτοκράτωρ ἐδέχθη εἰς ἀκρόασιν τὴν Τρίτην τὸν Κ. Γίερς, ἡ ἀμέσως δὲ μετὰ ταῦτα γενομένη προσφώνησις πρὸς τοὺς ἐφέδρους τῆς φρουρᾶς ἤγειρε στιγμιαίως μόνον τὸ ἐνδιαφέρον τῆς ἐπισκέψεως τοῦ κ. Γίερς, ὅπερ ἔπαυσεν ἤδη πρὶν οὗτος ἐξέλθῃ τῶν ὁρίων τῆς χώρας καὶ ἐν τῇ πεποιθήσει ὅτι ἡ παρουσία του οὐδόλως ἢ οὐχὶ ρυσιωδῶς μετέβαλε τὴν κατάστασιν τῶν πραγμάτων, κατεφρονήθησαν τὰ Ρωσσικὰ χρεώγραφα, ἅτινα πρότερον σπουδαίως ἐν τῷ χρηματιστηρίῳ ἦσαν περιγκωνισμένα, νῦν δὲ ἔφθασαν εἰς στασιμότητα. Ἐὰν ὁ κ. Γίερς ἤρχετο εἰς Βερολῖνον ἀπ' εὐθείας μετά τινα ἀποστολὴν ἐκ μέρους τοῦ Τσάρου, ὑπῆρχε λόγος, ὅπως ὁ Αὐτοκράτωρ δώσῃ τινὰ προσοχὴν εἰς αὐτὸν καὶ τὸν φιλοξενήσῃ διαφερόντως. Ὅτι ὁ κ. Γίερς ἐπανέλαβε τοὺς παλαιοὺς διπλωματικοὺς τύπους καὶ διεβεβαίωσε περὶ τῆς εἰρήνης καὶ τῶν εἰρηνικῶν προθέσεων τοῦ Αὐτοκράτορος εἶνε βέβαιον φυσικὸν καὶ οὐδόλως νέον, ἀφοῦ ταῦτα πάντα πάντοτε ἐπαναλαμβάνει εἴς τε τοὺς πρέσβεις καὶ ἄλλα ἐπίσημα πρόσωπα.

Ὅλως ἔκτακτον εἴδησιν ἀναγγέλλει ἡ «Φιλελεύθερος ἐφημερίς» δηλ. τὴν ἐκδοσιν βιβλίου περιέχοντος ἐκκλησιαστικοὺς λόγους ἀπαγγελθέντας παρά τινος νομίζετε; παρ' αὐτοῦ τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Γερμανίας Γουλιέλμου, ὅστις ἐξεφώνησεν αὐτοὺς πρὸς τοὺς ἀξιωματικοὺς καὶ τὸ πλήρωμα τῆς Αὐτοκρατορικῆς θαλαμηγοῦ κατὰ τὸ εἰς Νορβηγίαν ταξείδιόν του. Ὁ τίτλος τῆς συλλογῆς τῶν Αὐτοκρατορικῶν λόγων εἶνε ὁ ἑξῆς· «Ἡ φωνὴ τοῦ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων». Ὁμολογετέως οἰκοδεσποτήτας σκέψεις καὶ τὰ φρονήματα του, ποιούμενος χρῆσιν ἐν ἐλλείψει κληρικοῦ ἐπὶ τοῦ καταστρώματος τοῦ ἱερατικοῦ αὐτοῦ δικαιώματος καὶ δίδων ἡμῖν τὸ παράδειγμα, ὅπερ ἕκαστος ἡμῶν ἀσεβὴς εὐγῆς ἔργον ἦτο ν' ἀκολουθήσῃ.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ

Τὸ παρελθὸν Σάββατον, ἐπέτειον ἡμέραν τῶν γενεθλίων τῆς Αὐτοκρατείρας Φρειδερίκου, ὁ Αὐτοκράτωρ καὶ ἡ Αὐτοκράτειρα προσήνεγκον γεῦμα ἐν τοῖς Νέοις Ἀνακτόροις, εἰς ὃ εἶχον τὴν τιμὴν νὰ προσκληθῶσιν ἅπαν τὸ προσωπικὸν τῆς Βρεττανικῆς πρεσβείας. Ὁ Αὐτοκράτωρ προέπιε μόνον ὑπὲρ τῆς ὑγείας τῆς Αὐτῆς Μεγαλειότητος τῆς μητρός του.

Πρὸς καθησύχασιν τῆς κοινῆς γνώμης ἐδημοσιεύθη ἡμιεπισήμως, ὅτι ἡ Πρωσσία θέλει ἀποφύγῃ τοῦ νὰ συνάψῃ νέον δάνειον κατὰ τὸ 1892, ἐκτὸς ἐὰν ἀπρόοπτα συμβάντα ἐπέλθωσιν. Ἀρκετὰ κεφάλαια ὑπάρχουσιν εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Κυβερνήσεως δι' ἁπάσας τὰς παρούσας αὐτῆς χρείας, τοῦτο δ' ὡς ἀληθὲς ἐπιβεβαιοῦται καὶ ὑπὸ τῶν Οἰκονομικῶν τῆς Αὐτοκρατορίας.

Ὁ φιλελεύθερος τύπος μὴ παραδεχόμενος ὡς ἀσφαλῆ τὴν ἡμιεπίσημον ταύτην διαβεβαίωσιν, διϊσχυρίζεται ἐπιμόνως ὅτι τὸ νέον δάνειον δύναται νὰ ἀναβληθῇ μόνον μέχρι τοῦ Φεβρουαρίου.

ΙΣΠΑΝΙΑ

Ἡ κυβέρνησις μὴ δυναμένη εὐκόλως νὰ περιστείλῃ τὰ ἔξοδα τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ ναυτικοῦ, σκοπεῖ νὰ διοργανώσῃ τὰ ἄλλα ὑπουργεῖα τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας τοιουτοτρόπως, ὥστε νὰ ἐπιφέρῃ 25 ἑκατ. πεζετῶν οἰκονομίας καὶ τοιουτοτρόπως κατορθώσῃ τὸ ἰσοζύγιον τοῦ προϋπολογισμοῦ.

ΔΥΣΤΥΧΗΜΑ ΕΝ ΜΕΞΙΚΩ

Σπουδαῖον δυστύχημα ἀναγγέλλεται ἐκ Γουαναζουάτου, πόλεως τοῦ Μεξικοῦ. Καθ' ὃν χρόνον ἐν τῷ ἱπποδρομίῳ δύο αἶγες ἐμονομάχουν, τὸ ἀμφιθέατρον αἰφνιδίως κατέπεσε, δώδεκα δὲ ἐκ τῶν θεατῶν ἐφονεύθησαν καὶ ἐννέα ἐπληγώθησαν.

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΣ ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΠΟΛΙΤΕΙΩΝ

Ἡ κατ' αὐτὰς ἐπικρατοῦσα ἀνθηρὰ οἰκονομικὴ κατάστασις ἐπέδρασεν αἰσίως ἐπὶ τοῦ χρηματιστηρίου τῆς Φιλαδελφείας. Τὰ σιδηροδρομικὰ ἔσοδα αὐξάνουσιν ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον, 148 σιδηρόδρομοι δεικνύουσι διὰ τὸν μῆνα Σεπτεμβρίου καθαρὸν πλεόνασμα εἰς εἰσπράξεις ἐκ 2,329,352 λιρῶν στερλινῶν καὶ διὰ τοὺς πρώτους ἐννέα μῆνας τοῦ ἔτους πλεόνασμα ἐξ 8,923,907.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ

Ἐπίσημος εἴδησις ἐκ τῶν Τουρκικῶν στρατιωτικῶν ἀρχῶν τῆς Ὑεμένης ἀναφέρει ὅτι ἡ ἐπανάστασις κατεστάλη καὶ ὅτι ὁ λαὸς ἤρχισε τὰς συνήθεις αὐτοῦ ἐργασίας, οἱ δὲ φόροι μεθ' ἡσυχίας συλλέγονται.

ΤΟΥΡΚΙΑ

Φῆμαι διαδίδονται ὅτι νέαι ἀπόπειραι ἐγένοντο ἔξωθεν ὅπως ὑποκινήσωσι τοὺς Ἀρμενίους ν' ἀνανεώσωσι τὰ ἐν τῷ [illegible] τῆς χώρας των. Ὁ δὲ Πατριάρχης τῶν Ἀρμενίων τὴν τελευταίαν Κυριακὴν ἐξέδωκε ἐγκύκλιον ἀναγνωσθεῖσαν εἰς ὅλας τὰς ἐκκλησίας δι' ἧς παραινεῖ τὸ ποίμνιόν του ὅπως μείνῃ πιστὸν ἀφοσιωμένον εἰς τὸν κυρίαρχόν των καὶ προφυλάττηται πάσης ἐπικινδύνου εἰσηγήσεως ἐκ τῶν ἀσφαλῶς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ διατριβόντων, ὧν οἱ σκοποὶ καὶ τὰ συμφέροντα εἶνε ἐγωϊστικά, καὶ οἵτινες θὰ μείνωσιν ὅλως ἀδιάφοροι εἰς τὰς συνεπείας, ἂς ἡ ἀνταρσία ἤθελε ἐπιφέρει ἐπὶ τῶν συμπολιτῶν των τῶν κατοικούντων ὑπὸ τὴν εὐεργετικὴν Κυβέρνησιν τοῦ Σουλτάνου.

ΓΝΗΣΙΟΝ ΚΟΝΙΑΚ

ΣΤΑΜΑΤΙΟΥ ΤΡΙΠΟΥ

Ὁ ἐπιθυμῶν νὰ πίῃ γνήσιον Κονιάκ κατασκευαζόμενον ἐν Κορίνθῳ ἐκ τῶν ἐκλεκτοτέρων σταφυλῶν καὶ οὐχὶ ἐκ Σοφιᾶς ἢ στεμφύλων δύναται νὰ δοκιμάσῃ τὸ Κονιὰκ τοῦ κ. Σταματίου Τρίπου πωλούμενον ἐν ὁδῷ Γεωργίου Σταύρου πλησίον τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης.

ΠΩΣ ΚΥΒΕΡΝΑΤΑΙ Η ΜΕΓΑΛΗ ΒΡΕΤΤΑΝΙΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι'.

Ἡ ἐκκλησία.

(Συνέχεια)

Δύναταί τις νὰ σχηματίσῃ ἰδέαν τινὰ περὶ τῶν προσπαθειῶν, αἵτινες κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη κατεβλήθησαν ὑπὲρ τῆς στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως τοῦ λαοῦ, ἐὰν συγκρίνῃ τὰς τοῦ κράτους δαπάνας, αἵτινες κατὰ μὲν τὸ ἔτος 1868 ἀνέβησαν εἰς 680,429 λίρας, κατὰ δὲ τὸ 1879 ἡ πραγματικὴ δαπάνη ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ Οὐαλίᾳ, περιλαμβανομένων τῶν συνδρομῶν, τῶν φόρων καὶ τῆς ἐπιχορηγήσεως τῆς κυβερνήσεως, ἀνέβη εἰς 3,648,609 λίρ., αἵτινες ἀντιπροσωπεύουσι δι' ἕκαστον ἄτομον δαπάνην διὰ τὴν στοιχειώδη ἐκπαίδευσιν 1 λίρ. 14 σελ. καὶ 6 δην. δι' ἕκαστον ἄτομον ἐν τοῖς ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τῶν σχολικῶν ἐπιτροπῶν διατελοῦσι σχολείοις. Κατὰ συνέπειαν ἡ κατὰ μέσον ὅρον δαπάνη τῆς ἐκπαιδεύσεως ἑκάστου παιδίου ἐν τοῖς σχολείοις τοῖς ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῶν σχολικῶν ἐπιτροπῶν διατελοῦσιν εἶνε κατὰ 22 τοῖς ἑκατὸν μείζων τῆς ἐν τοῖς ἀνεξαρτήτοις σχολείοις. Κατὰ συνέπειαν ἡ κατὰ μέσον ὅρον δαπάνη τῆς ἐκπαιδεύσεως ἑκάστου παιδίου ἐν τοῖς σχολείοις τοῖς ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῶν σχολικῶν ἐπιτροπῶν διατελοῦσιν εἶνε κατὰ 22 τοῖς ἑκατὸν μείζων τῆς ἐν τοῖς ἀνεξαρτήτοις σχολείοις. Ὡς ἐνδιαφέρον ὅμως ἀναφέρομεν χάριν συγκρίσεως, ὅτι ἡ κατὰ μέσον ὅρον δαπάνη τῆς ἐκπαιδεύσεως ἑκάστου παιδίου ἐν Σκωτίᾳ ὑπερβαίνει τὴν κατὰ μέσον ὅρον δαπάνην ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ Οὐαλίᾳ κατὰ 1 σ. καὶ 5 1|2 δην. ἐν τοῖς σχολείοις τῶν σχολικῶν ἐπιτροπῶν καὶ κατὰ 3 σ. καὶ 6 δην. ἐν τοῖς ἀνεξαρτήτοις σχολείοις. Ἡ παρὰ τῶν μαθητῶν ὅμως δαπάνη ἡ καταβαλλομένη ἐν Σκωτίᾳ ἔν τε τοῖς σχολείοις τῶν σχολικῶν ἐπιτροπῶν καὶ ἐν τοῖς ἀνεξαρτήτοις σχετικῶς εἶνε κατὰ πολὺ μείζων τῆς ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ Οὐαλίᾳ καταβαλλομένης. Κατὰ συνέπειαν τὰ ὑπὲρ τῆς ἐκπαιδεύσεως βάρη τῶν φορολογουμένων εἶνε κατὰ πολὺ μείζονα ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ Οὐαλίᾳ ἢ ἐν Σκωτίᾳ.

Κατὰ τὸ 1879 τὰ ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ Οὐαλίᾳ ἐπιθεωρηθέντα σχολεῖα ἦσαν 17,166. Ἐκ τούτων, 3,139 ὑπήγοντο εἰς τὰς σχολικὰς ἐπιτροπάς, ἐκ τῶν ὑπολοίπων δὲ τὰ δύο τρίτα σχέσιν ἔχουσι πρὸς τὴν ἀγγλικὴν ἐκκλησίαν. Ἀμφοτέρων τῶν κατηγοριῶν τούτων τὰ σχολεῖα παρέχουσι τὰ μέσα τῆς ἐκπαιδεύσεως εἰς 4,142,224 σπουδαστάς. Ὁ ἀριθμὸς οὗτος δεικνύει αὔξησιν πλέον τῶν 5 τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ προηγουμένου ἔτους, κατὰ τὸ ὁποῖον οἱ ἐν τοῖς καταλόγοις ἐγγεγραμμένοι μαθηταὶ ἀνέβαινον εἰς 3,710.883. Κατὰ τὰς τελευταίας ἐξετάσεις παρουσιάσθησαν περὶ τοὺς τοὺς 1,760.040 μαθητῶν· ἐκ τούτων δὲ πλείονες τῶν 80 τοῖς ἑκατὸν ἐπέτυχον ἐν τῇ ἀναγνώσει, τῇ γραφῇ καὶ τῇ ἀριθμητικῇ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'.

Αἱ Βρεττανικαὶ ἀποικίαι.

Ἐὰν ἀλλοδαπός τις ἄμοιρος ἱστορικῶν γνώσεων εἶχεν ἐνώπιον αὐτοῦ χάρτην τοῦ κόσμου καὶ προεκαλεῖτο νὰ ὑποδείξῃ πυχκίως τὰς ὑπ' αὐτοῦ φαινομένας μεγάλας τοῦ κόσμου δυνάμεις, οὐδέποτε βεβαίως ἤθελεν ἐκλέξει ὡς μίαν τούτων τὰς μικρὰς ἐκείνας νήσους τὰς φερούσας τὸ ὄνομα «Μεγάλη Βρεττανία». Ἀλλ' ἐὰν ἐπὶ τοῦ χάρτου ἐκείνου ἐσημειοῦντο αἱ βρεττανικαὶ ἀποικίαι διὰ διακριτικοῦ τινος χρώματος, πᾶσα ἔκπληξις, ἣν ἐνδεχόμενον νὰ ᾐσθάνθη, ὅτε ἤκουσεν ὅτι οὕτως εἶχε τὸ πρᾶγμα, ἤθελεν ἐκλίπῃ. Ὁ παρὰ τὰς ἀκτὰς τῆς Γαλλίας μικρὸς ἐκεῖνος χῶρος ὑπῆρξε τὸ λίκνον ἐν ᾧ ἀνετράφη γίγας—τὸ ἐλατήριον, δι' οὗ κινεῖται αὐτοκρατορία, πρὸς ἣν συγκρινομένη ἡ τῶν Καισάρων ἦτο πτωχὴ καὶ περιωρισμένη. Σχετικῶς πρὸς τὰς ἀποικίας αὐτῶν οἱ Βρεττανοὶ διέπραξαν πολλὰ λάθη καὶ ἀνοησίας· πολλαὶ δὲ βελτιώσεις ἀπαιτοῦνται εἰσέτι ἐν τῷ ἰσχύοντι ἀποικιακῷ συστήματι, ἀλλ' ἐὰν λάβωμεν ὑπ' ὄψιν τὴν διαφορὰν τῶν φυλῶν, τοῦ χαρακτῆρος καὶ τοῦ κλίματος τῶν διαφόρων ἀποικιῶν, δύσκολον εἶνε νὰ ὑποδείξωμεν ἄλλο τι ἔθνος ἐπιτυχὸν πλειότερον ἐν τῇ ἀποστολῇ ταύτῃ.

Αἱ ἀποικίαι τῆς Μεγάλης Βρεττανίας καὶ αἱ ἐκ ταύτης ἐξαρτώμεναι κτήσεις περιλαμβάνουσι σχεδὸν τὸ «ἓν ἕκτον» τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς, καὶ τὸ «ἓν τέταρτον» τοῦ πληθυσμοῦ αὐτῆς. Καὶ πράγματι, ἐὰν ἐξαιρέσωμεν τὴν Σινικὴν αὐτοκρατορίαν καὶ τὴν Ἰαπωνίαν, ἡ Μεγ. Βρεττανία εἶνε ὑπεύθυνος διὰ πλέον τοῦ «ἑνὸς τρίτου» τῶν καλουμένων πεπολιτισμένων φυλῶν τοῦ κόσμου.

Αἱ ἀποικιακαὶ δὲ αὗται κτήσεις εἶνε οὕτω μεγάλαι, καὶ ἑκάστη αὐτῶν οὕτω στενῶς εἶνε συνδεδεμένη μετὰ τῆς Μεγ. Βρεττανίας διὰ πολιτικῶν, ἐμπορικῶν καὶ κοινωνικῶν δεσμῶν, ὥστε τὸ πόνημα τοῦτο ἤθελεν εἶνε ἀτελές, ἐὰν δὲν περιελάμβανε περιγραφήν τινα τοῦ κυβερνητικοῦ ἑκάστης συστήματος.

Τρεῖς εἶνε οἱ τρόποι, δι' ὧν ἀποικία τις ἀποκτᾶται, ἤτοι «δι' ἐγκαταστάσεως, διὰ κατακτήσεως καὶ διὰ συνθήκης».

Ὅπως δι' «ἐγκαταστάσεως» σχηματισθῇ ἀποικία τις, αὕτη δέον νὰ μὴ κῆται ἐντὸς τῶν ὁρίων ἀνεγνωρισμένου τινὸς κράτους. Οὐδεμία λ. χ. ἀποικία δύναται νὰ ἱδρυθῇ ἐπὶ τῶν παραλίων τῆς Ρωσσίας ἢ τῆς Βρασιλίας, ὅσον ἀπομεμακρυσμένον καὶ ἦναι τὸ μέρος ἐκ τοῦ κέντρου τοῦ πολιτισμοῦ. Οἱ ἱδρύοντες δὲ ἀποικίας δὲν εἶνε ἐξ ἀνάγκης ἐκεῖνοι, οἵτινες ἀνεκάλυψαν τὴν καταλαμβανομένην χώραν. Κατοχὴ εἰρηνικῶς ἀποκτηθεῖσα (ἐκτὸς ἐὰν πρόκειται περὶ χωρῶν κατοικουμένων ὑπὸ ἀγρίων) ἀποτελεῖ νομιμώτατον τίτλον.

Ἡ σημασία τῶν ὅρων τῆς διὰ «κατακτήσεως» καὶ διὰ «συνθήκης» ἀποκτήσεως ἀποικίας εἶνε αὐτόδηλος.

Ἐν ταῖς δι' ἐγκαταστάσεως ἀποκτηθείσαις ἀποικίαις ἰσχύει τὸ κοινὸν τῆς Ἀγγλίας δίκαιον, ἀλλ' ὁ γραπτὸς νόμος, ἐξαιρουμένων τῶν νόμων τῶν ψηφισθέντων ὑπὸ τοῦ κοινοβουλίου εἰδικῶς διὰ τὰς ἀποικίας, δὲν ἐφαρμόζεται.

Τὸ στέμμα κέκτηται τὸ ἀπόλυτον δικαίωμα νὰ χορηγῇ εἰς ἀποικίαν συνταγματικόν τινα χάρτην, μέχρι δὲ τῆς χορηγήσεως τοιούτου ἡ ἐξουσία τῆς βασιλίσσης εἶνε ἀπόλυτος· ἀλλ' ὁ ἐπὶ τῶν ἀποικιῶν ὑπουργὸς εἶνε ὑπεύθυνος ἐνώπιον τοῦ κοινοβουλίου διὰ τὸν τρόπον, καθ' ὃν αὕτη ἐξασκεῖται.

Ἡ Μελίτη, τὸ Γιβραλτάρ, καὶ ἄλλοι τινὲς ναυτικοὶ καὶ στρατιωτικοὶ σταθμοὶ ἐξακολουθοῦσιν οὖσαι «Ἀποικίαι τοῦ Στέμματος» ἤτοι ἀποικίαι, δι' ἃς τὸ στέμμα κατὰ βούλησιν νομοθετεῖ, καὶ ὧν ἡ διοίκησις διεξάγεται διὰ δημοσίων ὑπαλλήλων ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τῆς ἀγγλικῆς κυβερνήσεως. Αἱ ὑπόλοιποι ἀποικίαι ἔχουσι συντάγματα καὶ κυβερνητικὰ συστήματα ἀντιπροσωπευτικὰ κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον δημώδη. Δύνανται δὲ αὗται νὰ διαιρεθῶσιν εἰς δύο τάξεις· 1ον εἰς ἀποικίας κεκτημένας ἀντιπροσωπευτικοὺς θεσμοὺς καὶ ὑπεύθυνον κυβέρνησιν, ἐν αἷς τὸ στέμμα ἔχει μόνον τὸ δικαίωμα τῆς ἀρνησικυρίας ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν νομοθεσίαν, ἀλλὰ διὰ τὰς ὁποίας ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις κέκτηται τὸ δικαίωμα «τοῦ ἐλέγχειν τὰ δημόσια πράγματα»· 2ον εἰς ἀποικίας κεκτημένας ἀντιπροσωπευτικοὺς θεσμοὺς καὶ ὑπεύθυνον κυβέρνησιν, ἐν αἷς τὸ στέμμα ἔχει μόνον τὸ δικαίωμα τῆς ἀρνησικυρίας ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν νομοθεσίαν, ἀλλὰ διὰ τὰς ὁποίας ἡ βρεττανικὴ κυβέρνησις οὐδὲν κέκτηται δικαίωμα νὰ ἐλέγχῃ τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους, ἐξαιρουμένου τοῦ κυβερνήτου.

Αἱ ἀποικίαι καὶ αἱ ἀπὸ τῆς Μεγ. Βρεττανίας ἐξαρτώμεναι κτήσεις εἰσὶ νῦν διῃρημέναι εἰς τεσσαράκοντα διοικητικὰ τμήματα. Ὁ ἑπόμενος πίναξ δεικνύει τὰ ὀνόματα τῶν ἀποικιῶν, τὴν πρωτεύουσαν, τὸν τρόπον καὶ τὸν χρόνον τῆς ἀποκτήσεως, τὸν πληθυσμὸν καὶ τὸν χρόνον τῆς ἀπογραφῆς.

(ἀκολουθεῖ)

ΓΕΝΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΑΙ

Τέσσαρες ἀεροδρομικαὶ ἑταιρεῖαι τῆς Ἀγγλίας μετακομίζουσιν εἰς Λονδῖνον 60 περίπου ἑκατομμύρια ὀκάδων γάλακτος ἐτησίως κατὰ τοὺς τελευταίους ὑπολογισμούς.

* * *

Ὁ κύριος Ἰωσὴφ Βεδὶν ἐδώρησε εἴκοσι χιλ. λίρας στερλίνας πρὸς ἵδρυσιν τεχνικῶν σχολείων ἐν Νοθθιγχὰμ καὶ Οὐινσφορδ ἑτέρας δὲ 6 χιλ. λίρας εἰς τὸ αὐτόθι νοσοκομεῖον τῆς Βικτωρίας.

* * *

Δύο μέγιστα δένδρα κόμεως ἅτινα εἶνε ἑκατὸν ποδῶν ὕψους ἄνωθεν μικρᾶς τινος ἐν Γουαταμάλα ἐκκλησίας ἔχοντα περιφέρειαν 60 ποδῶν μετεκίνησαν τῆς θέσεώς των τὰ θεμέλια τῆς ἐκκλησίας ὑπὸ τῶν ἰσχυρῶν αὐτῶν ῥιζῶν.

* * *

Τὸ ὑπουργεῖον τῆς Ρωμουνίας διέταξε τὴν κατασκευὴν σιδηροῦ πύργου χάριν δοκιμῆς διὰ τὰ ὀχυρώματα τῆς χώρας εἰς τὸ γαλλικὸν ἐργοστάσιον τοῦ κ. Σχομὸνδ (Chonmond).

* * *

Ἐν Κίνᾳ ὑπάρχει ἡ μεγαλειτέρα γέφυρα τοῦ κόσμου. Αὕτη κεῖται ἐν Λαγκάγκ ἐπὶ τοῦ ἑτέρου βραχίονος τῆς Σινικῆς θαλάσσης, τὸ μῆκος αὐτῆς εἶνε πέντε μιλίων, δηλαδὴ περίπου 8 χιλιομέτρων (ὅση ἀπόστασις ἀπ' Ἀθηνῶν μέχρι Πειραιῶς) 70 ποδῶν ὕψους δηλ. περίπου 25 μέτρων, ὑποβαστάζεται δὲ ὑπὸ 300 τόξων (καμάρες). Ὁ θριγκὸς εἶνε κιονωτὸς καὶ ἕκαστος τῶν κιόνων ἀπέχων τῶν ἄλλων 75 πόδας, ὑποβαστάζει στυλοβάτην ἐπὶ τοῦ ὁποίου εἶνε τεθειμένος λέων 21 ποδῶν μήκους κατεσκευασμένος ἐξ ἑνὸς ὁλοκλήρου μαρμάρου (ἄνευ τεμαχίων).

* * *

Ἐπὶ τῇ 400ετηρίδι τῆς ἀνακαλύψεως τῆς Ἀμερικῆς ἡ Ἱσπανικὴ Κυβέρνησις προτίθεται νὰ προκηρύξῃ δύο ἐκθέσεις κατὰ τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1892, τὴν μὲν μίαν ἐν Μαδρίτῃ, ἥτις θὰ κληθῇ ἱστορικὴ ἀμερικανικὴ ἔκθεσις τῆς Μαδρίτης, τὴν δὲ ἑτέραν εἰς Χουέλβαν, ἥτις θὰ ὀνομασθῇ ἱστορικὴ εὐρωπαϊκὴ ἔκθεσις τῆς Μαδρίτης.

* * *

Ὁ πλέον παραδοξότερος γάμος ὅστις ἐγένετό ποτε ἀπὸ τῶν χρόνων τοῦ Μαθουσάλα, ἐτελέσθη ἐν Ἀτλάντῃ τῇ πρωτευούσῃ τῆς Γεωργίας. Ὁ μὲν γαμβρὸς καλούμενος Ἰρὰμ Σέστερ ἦτο νέος 124 Μαΐων, ἐνῷ ἡ αἰδήμων νύμφη εὑρίσκετο εἰς τὸ ἄνθος τοῦ 81ου ἔτους τῆς ἡλικίας της.

* * *

Ἐν τῷ ἐπαρχιακῷ δικαστηρίῳ τοῦ Λονδίνου μία σιδηρότρια ὀνόματι Γιῶδ κατεδικάσθη εἰς 12 μηνῶν εἱρκτὴν μετὰ βαρέων ἔργων, διότι εἶχε σκληρῶς καὶ ἀπανθρώπως παραμελήσει τὰ δύο ἑαυτῆς τέκνα.

* * *

Τηλεγράφημα ἐκ Νέας Ὑόρκης ἀναγγέλλει, ὅτι ἀποτελεσματικὴ ἀπόπειρα ἐγένετο, ὅπως προκληθῇ τεχνητὴ βροχὴ εἰς τὸ ἐν Κρότον ὑδραγωγεῖον· Ἀερόστατον ὑψώθη μέχρι τῶν νεφελῶν περιέχον 200 λίτρας δυναμίτιδος, ἥτις ἐξεπυρσοκρότησε μετὰ καταπληκτικῆς δυνάμεως· Ἀμέσως δὲ μετὰ τὴν ἐκπυρσοκρότησιν ἐπηκολούθησε ραγδαιοτάτη βροχή.

* * *

Ἐσχάτως ὁ βασιλεὺς τῆς Σουηδίας ἔλεγε τὰ ἑξῆς·

Δὲν εἶμαι ἀπόλυτος μονάρχης· ἐὰν εἶχον, ὡς τοιοῦτος, ἀπόλυτον ἐξουσίαν, ἤθελον τὴν μεταχειρισθῇ, ὅπως ἀνακουφίσω τὰς πενομένας τάξεις τοῦ λαοῦ· ἤθελον ἐγκαινιάσει δημόσια ἔργα πρὸς πορισμὸν ἐργασίας, ἤθελον καταργήσει τὸν φόρον ἐπὶ τῶν σιτηρῶν καὶ τροφίμων, ὅστις καταντᾷ φόρος ἐπὶ τῆς ἐργασίας καὶ τὸν ὁποῖον ἀποδοκιμάζω. Ἀλλ' ἐπὶ τοῦ παρόντος δὲν δύναμαι ν' ἀντιταχθῶ κατὰ τῆς πλειονοψηφίας τῶν προστατευτικῶν.

* * *

Εἰς τὸ ἐν Πρετορίᾳ (τοῦ Ἀκρωτηρίου τῆς Καλῆς Ἐλπίδος) ἀνώτερον δικαστήριον Κάφρος τις καθυπέβαλεν αἴτησιν περὶ διαζυγίου τῆς γυναικός του. Τοὺς ἑξῆς δὲ ὅλως ἐκτάκτους λόγους ἀνέφερεν ἐν τῇ αἰτήσει του: Ἡ γυνή του ὁμιλεῖ παρὰ πολὺ πρὸς τοὺς γείτονάς της, παρὰ πολὺ ψυμιθιοῖ τὸ πρόσωπόν καὶ βάφει τὰς ὀφρῦς της, παρὰ πολὺ πολεμεῖ, παρὰ πολὺ πίνει, ὑπερβολικῶς ῥέγχει καθ' ὕπνον παρὰ πολὺ κυρτοῦται καὶ παρὰ πολὺ φονεύει τοὺς συζύγους της.

* * *

Κατὰ τὸ 1890 εἰς ὅλον τὸ κράτος τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν εὑρίσκοντο 73,045 πτωχοὶ ἐν τοῖς πτωχοκομείοις ἐξ ὧν 40,741 ἄνδρες καὶ 82,304 γυναῖκες. Ὁ ἀριθμὸς οὗτος τῶν πτωχῶν ἐξ ἑξήκοντα πέντε ἑκατομμυρίων λαοῦ δεικνύει τὴν εὐημερίαν τῶν κατοίκων.

* * *

Ὁ Ἀγγλικὸς τύπος ἀναφέρει ὅτι ὁ λόρδος Ἄρμστρογκ, ὁ γνωστὸς κατασκευαστὴς τηλεβόλων, εἰς τὰς 26 Νοεμβρίου εἰσῆλθεν εἰς τὸ 81 ἔτος τῆς ἡλικίας του.

* * *

Ὁ λόρδος Δέρβης προσήνεγκε χιλίας λίρας στερλίνας εἰς τὸ ἐν Μάντζεστερ ταμεῖον τῶν ρωσσοϊουδαίων.

* * *

Εἰς μόνον τὰς βιβλιοθήκας μιᾶς ἐνορίας τοῦ Λονδίνου, ἐκείνης τῆς Καμπεργουέλ, δανείζονται ἐτησίως 400,000 τόμοι συγγραμμάτων πρὸς ἀνάγνωσιν.

* * *

Οἱ χωρικοὶ τοῦ διαμερίσματος Aekaternburg τῆς Ρωσσίας ζῶσιν, ἕνεκεν τῆς ἐλλείψεως ἄλλης τροφῆς, ἀποκλειστικῶς με τὰ φύλλα τοῦ δένδρου τῆς Σημύδας, τὰ ὁποῖα βράζουν εἰς τὸ ὕδωρ.

* * *

Ὁ σὶρ Ε. Ρηδ εἶνε κύριος ὀκτὼ ἑκατομμυρίων στρεμμάτων γῆς εἰς τὴν Φλωρίδα, ὁ δὲ μαρκήσιος Τουίδελ ἑπτὰ ἑκατομμυρίων.

* * *

Ἡ Βερμούδα πέμπει εἰς τὴν ἔκθεσιν τοῦ Σικάγω τὸν μεγαλείτερον σπόγγον τοῦ κόσμου.

* * *

Ἐν Τεξᾷ τὸ ἀγγλικὸν συνδικᾶτον εἶνε κύριον δώδεκα ἑκατομμυρίων στρεμμάτων γῆς.

* * *

30 ΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ

ΠΛΕΚΤΑΝΗ—ΠΛΕΚΤΑΝΩΝ

ΗΤΟΙ

ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ ΑΠΟ ΤΟΥ 1760—1856

ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΣ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑ

ΕΙΣ ΤΟΜΟΥΣ ΠΕΝΤΕ

Ὑπὸ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΞΕΝΟΥ.

ΤΟΜΟΣ ΠΡΩΤΟΣ.—ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'.

Μία πυγμαχία

(συνέχεια).

Ὁ Βέλιος! ὁ τρομερὸς ἐκεῖνος ἄνθρωπος εἶνε ἱκανὸς ὡς τὸν Χρῆστον Μιλιώνην, μίαν νύκτα ἐκεῖ ὅπου θὰ κοιμῶμαι ἥσυχος, νὰ εἰσδύσῃ εἰς τὴν πόλιν, εἰς τὴν κατοικίαν μου, εἰς τὸν κοιτῶνά μου, νὰ μὲ φονεύσῃ!... Ἄρα ἐλησμόνησα, ὅτι ἡ Ἀθιγγάνη καθ' ὃν χρόνον ἐγὼ ἐμονομάχουν διὰ τὴν ζωήν μου αὐτὴ τὸν ἐκάλει: ὡραῖέ μου καὶ ἀνδρεῖέ μου Βέλιο! ὡραῖέ μου καὶ παλληκαρᾶ μου Βέλιο! Αἴ τώρα ἐννοῶ! τώρα ἐνόησα διὰ τί δὲν μὲ ἄφησε νὰ τὸν φονεύσω!... πρέπει νὰ τῆς ἤρεσε πολύ.... μὲ εἶχεν εἰπῇ, ὅτι ἔμελλον νὰ κοιμηθῶσιν 24 ὥρας καὶ δὲν εἶχον ἀπεράσει δώδεκα καὶ οὗτοι ἐξύπνησαν καὶ ἔφυγαν ἀπ' ἐκεῖ· ποῖος ἄλλος τοὺς ἐξύπνησεν ἢ ἠδύνατο νὰ τοὺς ξυπνήσῃ ἢ αὐτή.... Ἂν τοῦτο εἶνε ἀληθές, ἡ Ζιδρὲ ἀγαπᾷ τὸν Βέλιον, ἡ Ζιδρὲ εἶνε ἄπιστος, ἡ Ζιδρὲ πρέπει νὰ ζήσῃ ὅσον μόνον τὴν ἔχω ἀνάγκην, καὶ ἅμα ἴδω τὴν ὥραν, ἅμα πλησιάσῃ ἡ στιγμὴ νὰ νυμφευθῶ τὴν Ἐμινέ, τότε πληρώνει τὴν προδοσίαν της ὡς τῆς πρέπει· καὶ συγχρόνως λαμπρότατα ἐκδικοῦμαι τὸν περίφημον αὐτὸν Βέλιον, ὅστις κατὰ πολλὰς νύκτας θὰ ὀνειρεύηται τὴν Ζιδρὲ καὶ τὴν θυγατέρα τοῦ πασσᾶ τοῦ Δελβίνου.»

Τοιαῦτα διενοεῖτο ὁ Ἀλῆς ἀπομακρυνόμενος ἀπὸ τὸ πρῶτον θέμα τῆς λύπης αὐτοῦ, τουτέστι τὰ δεινὰ τῆς μητρὸς καὶ ἀδελφῆς του· τοιαῦτα λέγομεν διενοεῖτο ἔχων κάμινον πεπυρωμένην ἀνθράκων τὴν φαντασίαν, τὴν ψυχὴν καὶ τὴν καρδίαν του, ὅτε, ὢ τῆς φρίκης, ὁ πραγματευτὴς τῶν ἡμιόνων πλησιάσας τοῦτον ἐξ ὄπισθεν καὶ αὐθαδῶς κτυπῶν τὸν ὦμον του, τῷ λέγει μετὰ μεγίστης οἰκειότητος·

— Παιδί μου, παιδάκι μου, εἰξεύρεις ὅτι εὑρισκόμεθα εἰς τὸν ὀκτώβριον μῆνα καὶ ὅτι κάμνει ἓν φρικτὸν ψύχος ἀπόψε;...

— Μήπως μ' ἐκλαμβάνεις διὰ κανὲν ἀπὸ τὰ μουλαρομπεφιά σου, ἢ κανὲν ἀπὸ τὰ μουλάρια σου, παλιομουλαρᾶ.... κάμε μου τὴν χάριν νὰ μὴ τολμήσῃς νὰ μ' ἐγγίξῃς ἄλλην φοράν.... ποῖος σ' ἔδωσε τὸ θάρρος; οὔτε σὲ γνωρίζω οὔτε μὲ γνωρίζεις, ἔκραξεν ὡς λυσσώδης κύων ὁ Ἀλῆς, ὅστις ἐκτὸς τοῦ ὅτι διεκόπτετο τῶν σπουδαίων αὐτοῦ συλλογισμῶν, ᾐσθάνετο συγχρόνως τὸ αἷμα του ἕτοιμον νὰ τὸν πυρπολήσῃ εἰς τὴν προσέγγισιν τούτου τοῦ ἀνθρώπου.

— Ἄμ' σὲ τὸ λέγω ψυχοπαιδί μου διὰ τὸ καλό σου, ἀνασπῶν τοὺς ὤμους ψυχρῶς εἶπεν οὗτος· σοὶ τὸ λέγω διὰ τὸ καλόν σου, παιδάκι μου, ἔπειτα, ἂν δὲν θέλῃς νὰ ἀκούσῃς τὴν συμβουλήν μου, κακὰ καὶ ψυχρὰ καὶ ἀνάποδα, τόσον τὸ χειρότερον δι' ἐσέ.... σὰν ἔχῃς παιδίσιο κεφάλι, ἔχεις μάννα νὰ σὲ κλαύσῃ; ἡμέρωσε τοῦτον σοβαρώτερον.

— Ἂν δὲν κοντίνῃς τὴν γλῶσσαν σου, χωργιάτη μουλαρᾶ, ἀμέσως θὰ ἐγερθῶ νὰ σοῦ τὴν κόψω, διότι ἡ χωργιατιά σου καὶ ἡ αὐθάδειά σου δύνανται νὰ προξενήσωσι πολλὰ εἰς πολλοὺς κακά. Σὲ συμβουλεύω λοιπὸν νὰ χρημνισθῇς ἀπ' ἔμπρός μου, διότι, ἂν ἀνοίξῃς τὰ χείλη σου νὰ προφέρῃς ἕνα ἔτι λόγον, θέτω εἰς ἐνέργειαν ὅσα ἤδη σὲ προλέγω, ἐγειρόμενος καὶ προσκαλῶν αὐτὸν ἔκραξεν ὁ Ἀλῆς, ὅστις ἐδράττετο ἤδη τῆς εὐκαιρίας νὰ τιμωρήσῃ τὸν ὑβριστὴν τῆς μητρός του.

— Σὺ παλιόπαιδο! ὅπου ἔξῆλθες ἀπὸ τῆς ὄρνιθος τὸ αὐγό, θὰ σηκώσῃς χέρι ἐναντίον μου; ἄμ' πιάνω τὸ καρύδι σου καὶ σὲ πνίγω ἕως ὅπου νὰ εἰπῇς ἀμὴν ἢ ἀμάν, διότι δὲ τὸ καλοξεύρω ἀκόμη ἂν εἶσαι χριστιανόπουλο ἢ τουρκάκι, ὑψηλοφώνως καὶ μετὰ καταφρονήσεως μειδιῶν, πτύων συγχρόνως χαμαὶ ἔκραξεν οὗτος πλησιάζων μᾶλλον διὰ νὰ τὸν ἐγγίσῃ.

Εἰς τὴν ἀπειλὴν καὶ τὰς ἀμοιβαίας ὕβρεις οἱ πλεῖστοι τοῦ καραβανίου ἑτοιμαζόμενοι ν' ἀπέλθωσιν εἰς τὴν κλίνην, ἐξῆλθον εἰς τὸ περιαύλιον, οὗτοι δὲ λαμπρότατα τῆς πανελλήνου ἤρξαντο νὰ διασκεδάζωσιν ἐρεθίζοντες ἀμφοτέρους πρὸ πάντων δὲ ἐμπαίζοντες τὸν πραγματευτὴν τῶν ἡμιόνων.

Ἐν τούτοις ὁ Ἀλῆς ὅστις οὔτε πραγματευτὴς ἦτον, οὔτε βιομήχανος οὔτε τεχνίτης, οὔτε αἷμα ραγιᾶ εἶχεν εἰς τὰς φλέβας του, ὡς οἱ πλεῖστοι οὔτε οἱ καλοὶ καραβανιῶται, οἵτινες ἄλλο ἀπὸ λόγους κενοὺς καὶ γέλωτας δὲν ἐγνώριζον, ἀλλ' ἦτο κλέπτης τῶν ὀρέων καὶ ἁρματωλὸς τῆς ἐποχῆς ἐκείνης καὶ μᾶλλον εἰθισμένος εἰς τὰ κτυπήματα, χωρὶς νὰ δώσῃ πολὺν καιρὸν εἰς τοὺς κυρίους τούτους νὰ ἐξακολουθήσωσι δωρεὰν διασκεδάζοντες δι' αὐτοῦ, ὁρμᾷ κατὰ τοῦ πραγματευτοῦ τῶν ἡμιόνων μετὰ περισσοτέρου θάρρους καὶ τρομερωτέρας λύσσης ἐκείνης μεθ' ἧς εἶχεν ἐπιπέσει κατὰ τοῦ Βέλιου, τῷ δίδει φρικτὴν πυγμὴν εἰς τὸν δεξιὸν ὀφθαλμόν, δευτέραν εἰς τοὺς ὀδόντας, τρίτην εἰς τὸ στῆθος καὶ χωρὶς οὐδεμίαν νὰ λάβῃ ἀνταλλαγὴν περιτυλίσσει τὸ ὑψηλὸν ἐκεῖνο σῶμα μὲ τοὺς δύο βραχίονάς του, τοῦ θέτει μίαν λεγομένην τ ρ ι π α δ ι ά ν καὶ τὸν ἐξαπλόνει μὲ τὰ νῶτα ἐπὶ τῆς γῆς. Δὲν εὐχαριστεῖται εἰς τοῦτο, ἀλλὰ τὸν πατεῖ μὲ τὸν δεξιὸν πόδα εἰς τὸ στῆθος καὶ μὲ τὸ χονδρὸν πέδιλον τοῦ τσαρουχίου τοῦ ἀριστεροῦ τῷ δίδει τρομεροὺς λακτισμοὺς εἰς τὸ πρόσωπον.

— Σώσατέ με τὸν δυστυχῆ, σώσατέ με, ἀδέλφια... φθάνει, ἀφέντη μου, φθάνει ἥμαρτον, συγχώρησόν με, σώσατέ με, ἔκραξεν ὁ πραγματευτής.

Κατάπληκτοι πάντες εἰς τὸ φαινόμενον ὄχι μόνον δὲν ἐτόλμων νὰ πλησιάσωσι τὸν Ἀλῆν, φοβερίζοντα ὅτι ἤθελε ἀφήσει τοῦτον καὶ ἀρχίσει τὸν ἐπεμβαίνοντα νὰ τοὺς χωρίσῃ, ἀλλ' οὔτε διὰ λόγων ἐτόλμων νὰ τὸν παρακαλέσωσι καθ' ὅσον ἔβλεπον τὴν τρομερὰν αὐτοῦ λύσσαν. Οὗτος δέ, ἀρεθεὶς εἰς τὴν μανίαν τῆς ἑαυτοῦ ἐκδικήσεως καὶ νομίζων ὅτι ἐκράτει ὑπεσκελισμένον τινὰ τῶν Γαρδικιωτῶν, ἤθελε φονεύσει τὸν ἤδη μυκώμενον πραγματευτὴν τῶν ἡμιόνων, ἂν τέλος ὁ ἱερεύς, ὃν εἰς τὴν τράπεζαν εἴδομεν, πλησιάσας δὲν ἐκράτει τοὺς βραχίονας τοῦ Ἀλῆ καὶ διὰ πολλῶν λόγων καὶ νουθεσιῶν δὲν ἀπέτρεπε τοῦτον τοῦ ἀναπορεύκτου φόνου.

— Ἂν κανεὶς ἀπὸ ὑμᾶς, οἵτινες λαμβάνετε τὸ μέρος του, ἐπιθυμῇ νὰ ἔλθῃ εἰς τὸν τόπον του, μολονότι εἶμαι ἀπηυδημένος, εἶμαι ἐδῶ ἕτοιμος. Ὁποῖος τοῦ βαστᾷ ἂς πλησιάσῃ μὲ τὰ χέρια, μὲ τὸ σπαθί, μὲ τὰς πιστόλας, μὲ τὸ τουφέκι, ὅπως θέλει εἶμαι ἐδῶ, τολμηρότερα ἔκραξεν ὁ Ἀλῆς ἀπειλητικῶς, ὑπερηφάνως καὶ βροντωδῶς, θεωρῶν καὶ ἀποτεινόμενος χωριστὰ πρὸς ἕνα ἕκαστον.

Οἱ δυστυχεῖς καραβανιῶται, οὐχὶ μόνον ὡς ἀληθεῖς ραγιάδες κατέπιον τὴν προσβολὴν ἀλλὰ καὶ μὲ τὴν σειράν του ἕκαστος ἔστρεψε τὰ νῶτα καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ πανδοχεῖον, λέγων παρηγορητικῶς πρὸς τὸν συνάνθρωπόν του «ποῖος γνωσικὸς καταδέχεται νὰ τὰ βάλῃ μὲ τοῦτον τὸν παράφρονα;»

Ὅσον διὰ τὸν δυστυχῆ ἔμπορον τῶν ἡμιόνων, καὶ τὸ πρόσωπον καὶ τὸ στῆθός του ἦτο μία ὁλόκληρος πληγή, ἓν φρικτὸν θέαμα. Ἔλουσε λοιπὸν τὸ πρόσωπόν του διὰ χλιαροῦ ὕδατος, τὸ ἐβαλσάμωσε, τὸ ἐσπαργάνωσε εἰς φανέλας καὶ ἄλλα ὑφάσματα, καὶ πονῶν ἀπῆλθεν εἰς τὴν κλίνην, παραγγέλλων νὰ κλεισθῶσιν αἱ θύραι τοῦ πανδοχείου, ἵνα μὴ φύγῃ ὁ νέος ἐκεῖνος, διότι ἐπροτίθετο τὴν ἐπιοῦσαν νὰ ἐναγάγῃ τοῦτον ἐνώπιον τοῦ καδῆ ἢ τῶν βέηδων τοῦ Γαρδικίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'.

Τὸ δεύτερον θαῦμα

Ἀφ' ἧς στιγμῆς ὁ κτηνέμπορος ἐγρονθοκοπήθη, ἐκορυφώθη καὶ ἡ περιέργεια ἑκάστου νὰ μάθῃ τίς ὁ νεανίας ὁ τὰ τοιαῦτα ποιήσας θαυμάσια ἀλλ' ὁ δόλιος Ἀλῆς, ὅστις οὐδεμίαν ποτὲ εἰσυνείθιζε νὰ λέγῃ περὶ ἑαυτοῦ ἀλήθειαν εὐπρεπῶς ἀπέφυγεν ὅλας τὰς ἐρωτήσεις καὶ διηυθύνθη εἰς τὴν κλίνην του.

Ὁ Ἀλῆς εἰς μίαν ῥοπὴν ὀφθαλμοῦ ἐνόησεν πόσον ἐ π ῆ ρ ε τ ὸ ν ἀ έ ρ α, κατὰ τὴν κοινὴν φράσιν, ὅλων. Ὁ ἱερεὺς ἐν τούτοις πρὶν τὸν καλονυκτήσῃ τὸν ἠρώτησεν εἰς ἐπήκοον πάντων, ἂν ἦτο χριστιανὸς ἢ μουσουλμάνος.

— Δὲν χωρίζω τὸν ἕνα ἄνθρωπον ἀπὸ τὸν ἄλλον, ἅγιε πνευματικέ μου, ἀπεκρίθη ὁ Ἀλῆς.

— Οὔτε ἐγὼ χωρίζω τὸν ἕνα ἄνθρωπον ἀπὸ τὸν ἄλλον, ἀπεκρίθη ὁ ἱερεύς, ἀλλ' αἱ δύο θρησκεῖαι εἶνε διαφορετικὴ ἡ μία τῆς ἄλλης.

— Ἀλλ' ἡ αἰδεσιμότης σας δὲν μὲ ἠρώτησεν, ἂν τὸ Κοράνι εἶνε διαφορετικὸν τοῦ Εὐαγγελίου διὰ νὰ σοὶ ἀποκριθῶ, μὲ ἠρώτησας ἂν εἶμαι χριστιανὸς ἢ μουσουλμάνος καὶ ἐγὼ ἀπεκρίθην, ὅτι δὲν χωρίζω τὸν ἕνα ἄνθρωπον ἀπὸ τὸν ἄλλον. Ἀλλ' ἂν ἡ αἰδεσιμότης σας κάμνει διάκρισίν τινα μεταξὺ τῶν χριστιανῶν Ἀλβανῶν καὶ τῶν μωαμεθανῶν Ἀλβανῶν, τότε δὲν ἔχει ἀνάγκην νὰ μ' ἐρωτήσῃ, διότι θὰ διέκρινεν τί εἶμαι.

— Ὄχι, μὰ τὸν ζωοποιὸν σταυρόν, μετὰ τῆς παπαδικῆς τῶν χρόνων ἐκείνων ἁπλότητος εἶπεν ὁ ἱερεύς, μὴ δυνάμενος βαθύτερα νὰ εἰσδύσῃ εἰς τὸν πανουργότατον νεανίαν. Ὄχι, δὲν διακρίνω τί εἶσαι, διότι οὔτε πρὶν ἀρχίσωμεν τὸ δεῖπνον οὔτε ἀφοῦ ἐτελειώσαμεν ἔκαμες σταυρὸν ἢ τὴν προσευχήν σου, διὰ νὰ σὲ διακρίνω τί εἶσαι.

— Πάτερ μου, παρατηρῶ, ὅτι πολὺ ἀγαπᾷς τὰ ἐξωτερικὰ σημεῖα, εἶπεν ὁ Ἀλῆς μὲ πολὺ προσπεποιημένον σέβας μειδιῶν καὶ γινόμενος πρὸς ὅλους εὐπροσήγορος καὶ εὐχάριστος.... ἐγὼ ὅμως φέρω τὴν θρησκείαν ἐντὸς τῆς καρδίας μου καὶ ὄχι ἐπάνω εἰς τὰ δάκτυλά μου ἢ τὰ ἐνδύματά μου, ὥστε δύναμαι νὰ προσευχηθῶ καὶ ὁ Θεὸς νὰ μὲ ἀκούσῃ χωρὶς τὰ χέρια καὶ τὰ ποδάριά μου ὡς κώδωνες νὰ τὸ γνωστοποιήσωσιν εἰς τοὺς ἄλλους. Ἔσο καλὸς ἄνθρωπος εἰς τὸν κόσμον, καλόγηρε, καὶ ὁ Θεὸς θὰ φωτίσῃ ἐγκαίρως τὸν νοῦν σου, ἵνα ἀκολουθήσῃς τὴν ἀληθῆ πρὸς τὸν παράδεισον ὁδόν. Ἔχε τὴν συνείδησίν σου ἐλευθέραν, ἀγάπα τὸν πλησίον σου, ἔσο μετριοπαθής, μὴ ζήλευε τὰ ὑπάρχοντα τοῦ γείτονός σου, μὴ εἶσαι ἐκδικητικός, μὴ δίδῃς αἰτίαν δυσαρεσκείας πρὸς τοὺς ἄλλους, ὑπεράσπιζον τὸ δίκαιον τῆς ἀνθρωπότητος ὡς τοῦ ἑαυτοῦ σου, ὅταν οἱ ἄδικοι ἔρχωνται νὰ σὲ βλάψωσιν καὶ τότε χριστιανὸς ἢ μουσουλμάνος, εἶσαι ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ. Τοιοῦτοι ἄνθρωποι, ἅγιε πάτερ μου, ὑπάρχουσι μεταξὺ τῶν Χριστιανῶν καὶ μεταξὺ τῶν Μουσουλμάνων· τοὺς τοιούτους λοιπὸν προσπάθει νὰ διακρίνῃς καὶ ὄχι ἐκείνους, οἵτινες κάμνουσι τὸν σταυρόν των ἢ γονατίζουσι πρὸς τὴν ἀνατολὴν καὶ κάμνουσι τὸ ναμάζι των. Ἂν τώρα εἶσαι ἢ εἶμαι τοιοῦτος ἄνθρωπος πάντα τὰ λοιπὰ χριστιανὸς ἢ μουσουλμάνος, ἔσο βέβαιος, οὐδὲ τὴν ἐλαχίστην ἔχουσι σημασίαν ἐνώπιον τοῦ μεγάλου Θεοῦ, μολονότι τοῦτο ἴσως ἐπηρεάζει τὰ στρεψόδικα κεφάλια τινῶν ἀνθρώπων, ὡς ἱεροκῆρυξ μετὰ θρησκευτικῆς εὐλαβείας εἶπεν ὁ Ἀλῆς.

— Ἄριστα, ἄριστα ἐνθουσιωδῶς ἔκραξεν ὁ νέος ὃν πρὸ ὀλίγου εἴδομεν εἰς τὴν τράπεζαν.

— Ἄριστα, εἶπον καὶ οἱ ἄλλοι χριστιανοί τε καὶ μουσουλμάνοι, τῶν ὁποίων τὸν φανατισμὸν ἡ ὁμιλία αὕτη ἀρκούντως ἐκολάκευσεν.

Ὁ ἱερεὺς ὅμως, ὅστις οὐδόλως ηὐχαριστήθη εἰς τὴν ἀπάντησιν ταύτην ἐζήτησε νὰ ἐκτείνῃ περισσότερον τὴν ἀμφισβήτησιν, ἀλλ' ὁ Ἀλῆς ἀπέφυγε καὶ εὐχηθεὶς εὐγενέστατα τὴν καλὴν νύκτα εἰς ἕνα ἕκαστον ἐγκατέλιπεν αὐτοὺς διὰ τοῦ ἐπαγωγοῦ τρόπου του ἐν ἀπείρῳ θαυμασμῷ καὶ περιεργείᾳ νὰ μάθωσι τίς ἦτο.

Μετά τινας ὥρας τὸ χάνι τοῦ Βαλιαρὲ παρεδόθη ὁλόκληρον εἰς τὴν ἡσυχίαν, ἡ θύρα ἐκλείσθη ἔσωθεν καὶ ἔξωθεν κατὰ τὴν συνήθειαν πρὸς περισσοτέραν δὲ ἀσφάλειαν τῶν ταξειδιωτῶν εἷς τῶν ὑπηρετῶν τοῦ πανδοχείου ἐγρηγόρει παρ' αὐτῇ ὡς σκοπός.

Μόνος ὁ Ἀλῆς δὲν ἠδύνατο νὰ κλείσῃ τὰ ὄμματα αὐτοῦ κατὰ τὴν νύκτα ἐκείνην καὶ μόνος ἔμενε πάλιν ἐν καμίνῳ συλλογισμῶν, ἔξυπνος ὡς φάσμα μεταξὺ τῶν ρογχασμῶν τῶν βαρέως ὑπνωττόντων καραβανιωτῶν. Ἐνίοτε εἰς τὴν ποικιλόφθογγον ἐκείνην ὀρχήστραν διεκρίνοντο οἱ μυκηθμοὶ τοῦ τετραυματισμένου πραγματευτοῦ τῶν ἡμιόνων, ὅστις, αἰσθανόμενος πόνους δριμυτάτους καὶ μὴ δυνάμενος ἐπίσης νὰ κοιμηθῇ, ἐμυκᾶτο ὡς ταῦρος ἀναμασσῶν εἰς τὰ χείλη τὰς λέξεις κ α ὅ ῆ, π α σ ᾶ, α ὐ θ έ ν τ α μ ο υ, καὶ ἄλλα τοιαῦτα, ὡς νὰ ἦτο τώρα ἐνώπιον τῶν τουρκικῶν ἀρχῶν ἀγορεύων κατ' ἐκείνου, ὅστις ἔφερεν αὐτὸν εἰς τοιαύτην κατάστασιν. Οἱ λόγοι οὗτοι ἐν τούτοις ἀπέσπασαν τὸν νέον βέην ἐκ τῶν περὶ τῆς μητρός, τῆς ἀδελφῆς τῆς Ζιδρὲ καὶ τῆς Ἐμινὲ φαντασιοπληξιῶν του, εἰς τὰς ὁποίας ἀκουσίως εἶχε πάλιν βυθισθῇ· τῷ ὑπενθύμισαν δέ, ὅτι ὁ πραγματευτὴς τῶν ἡμιόνων, μακρὰν τοῦ νὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν ἐπαύριον τὸ καραβάνι, σκοπὸν εἶχε νὰ παραδώσῃ τοῦτον πρὸς τοὺς περιφερομένους ἔξωθεν τοῦ χανίου ἁρματωλοὺς διὰ τὴν ἡσυχίαν τοῦ τόπου, ὅπως ἐπιστρέψῃ μετ' αὐτοῦ εἰς Ἀργυρόκαστρον καὶ δικασθῇ. Ἡ θέσις τοῦ Ἀλῆ ἀποκαθίστατο λίαν κινδυνώδης, διότι ὁ καδῆς τοῦ Ἀργυροκάστρου τὸν ἐγνώριζε καὶ ἦτο ἀδιάλλακτος ἐχθρός του. Ἠγέρθη λοιπόν, ἐνεδύθη καὶ ἀνάψας τὴν καπνοσύριγγα ἐπλησίασε τὸν Ἄργον τοῦ χανίου καὶ τὸν ἠρώτησεν, ἂν ἠδύνατο νὰ τοῦ κάμῃ ἕνα καφέν.

— Μετὰ πολλῆς εὐχαριστήσεως..., ὕστερον ἀπὸ ἕνα τοιοῦτον καυγᾶν βεβαίως δὲν δύνασαι νὰ κοιμηθῇς εὐτραπέλως ἀπήντησεν οὗτος.

— Ναὶ οὕτως ἔχει... πλὴν τί πταίω ἐγώ, οὗτος ὁ μουλαρᾶς ἦλθε, χωρὶς κἂν νὰ τὸν γνωρίζω, καὶ μὲ ἐφορτώθη καὶ ὄχι μόνον τοῦτο, ἀλλὰ ἐζήτησε νὰ μὲ πιάσῃ καὶ ἀπὸ τὸ καρύδι νὰ μὲ πνίξῃ. Ἐκτύπησε πρῶτος τί ἔπρεπε λοιπὸν ἐγὼ νὰ κάμω; νὰ σταθῶ ὡς γυναῖκα μὲ δεμένας τὰς χεῖρας;

— Δὲν ἐκτύπησε πρῶτος εἶπεν ὁ φύλαξ· ὅλοι μαρτυροῦν, ὅτι σὺ τὸν ἐκτύπησες πρῶτος· ὅπως καὶ ἂν εἶναι ὅπως καὶ θὰ εὕρῃς ὀλίγον τὸν διάβολον σου, δὲν φοβοῦμαι νὰ καταδικασθῇς, διότι οὗτος εἶνε μεγαλείτερος κατὰ τὴν ἡλικίαν καὶ διότι πρῶτος ἔδωσεν αἰτίαν... πλὴν τὸ πᾶν συνίσταται ἀπὸ τὸ πεῖσμα· εἶσαι... ἂν ἀποδείξῃς, ὅτι εἶσαι ἀρχοντόπουλο, ὁ μουλαρᾶς μόνον τὰ χρήματα του θὰ ἐξοδεύσῃ νὰ ὑπάγῃ ὀπίσω εἰς Ἀργυρόκαστρον, διότι συνήθως πολὺ ὀλίγην ἐμπιστοσύνην ἔχει ὁ μουλαρᾶς ἢ ὁ καδῆς εἰς τούτους τοὺς πραγματευτὰς τῶν ζώων· τοὺς θεωροῦν ὅλους μασκαράδες καὶ ἀνθρώπους σκληροὺς καὶ χωριάτας.

(ἀκολουθεῖ).

30

ΤΟ ΠΑΡΟΝ

ΠΑΤΡΟΚΛΟΣ ΣΚΟΠΕΛΙΔΗΣ
ΗΤΟΙ
ΤΟ ΜΕΓΑΛΕΙΟΝ ΚΑΙ ΤΑ ΒΑΡΑΘΡΑ
ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ

—

ΠΑΤΡΙΩΤΙΣΜΟΣ ΑΠΟ ΤΟΥ 1850 — 1881.

ΣΥΓΓΡΑΦΗ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΣ ΕΙΣ ΕΞ ΤΟΜΟΥΣ
Ὑπὸ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΞΕΝΟΥ.

ΤΟΜΟΣ ΠΡΩΤΟΣ.— ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Κ'.

Ἡ προσωποκράτησις

— Ἦλθε χθὲς καὶ ἐνοικίασε τὰ δωμάτιά μου διὰ τρόπου μυστηριώδους, διεγείρας πολλὰς ὑποψίας εἰς ἐμὲ καὶ εἰς τὸν ἀγαθόν μου Χόσμπων. Ἐν πρώτοις, χωρὶς νὰ τῷ ζητήσω χρήματα, ἴσως ὅπως μὴ τῷ ζητήσω συστατικάς, μοὶ ἐπλήρωσε τὸ ἐνοίκιον τῶν δωματίων ἐμπρὸς δι' ἕνα μῆνα. Δεύτερον, ἦλθε μετ' ὀλίγον μ' ἕνα πλῆθος χαλαμπαλίκια ὅλα κατακαίνουργια πράγματα... Φαντασθῆτε, Μιλέδη, κιβώτια, ἐπανωφόρια, ἐνδύματα, ὑποδήματα, μέχρι τῶν διαλιστηρίων καὶ ψηκτρῶν του, ὅλα, ὅλα, εἶνε ἀγορασμένα σήμερον, ὡς νὰ ἦσαν κουρέλια πρὶν τὰ ἄλλα του ἐνδύματα, ἢ ὡς νὰ ἐγκατέλιπε τὰ πολλά του φορέματα εἰς τὴν προτέραν του κατοικίαν καὶ ἄφησεν αὐτήν, ἵνα κρυφθῇ εἰς τὸν οἶκόν μου.

— Ταῦτα πάντα δὲν σημαίνουσι τίποτε, Πρισσίλλα, ἀναπνέουσα μὲ περισσοτέραν ἄνεσιν εἶπεν ἡ κόμησσα. Ποῦ ἡ δυστυχὴς εἶχε καιρὸν νὰ διασκεδάσῃ μὲ τὸ κωμικὸν πρόσωπον αὐτῆς, ἥτις ἐξόχως μικροπερισπούδαστος, ἐφύσα τὸν ἀσκὸν τοῦ ψύλλου μετὰ ζέσεως, ὅπως θέσῃ ἐντὸς τούτου τυρίον. Ταῦτα πάντα δὲν σημαίνουν τίποτε, ἐπανέλαβεν ἡ Κόμησσα μετὰ τῆς ἐγνωσμένης πρᾳου ἀγαθοσύνης της. Τάχα ἓν διακεκριμένον ὑποκείμενον, ταξειδεῦον ἀγνώριστον, ὕστερον μακροῦ ταξειδίου δὲν δύναται νὰ ῥίψῃ μακράν του τὰ παλαιά του ἐνδύματα καὶ ἀφικνούμενον ἐν Λονδίνῳ ἀγοράσῃ πρώτης τάξεως νέα, ἀνάλογα τῶν ἐνδυμάτων των οἰκογενειῶν τῆς πρώτης τάξεως, τὰ ὁποῖα μέλλει νὰ ἐπισκεφθῇ ; .... Θεώρησον τὸ γραμμάτιον τῆς ἐπισκέψεώς του, παρατήρησον τίνα ὑψηλὸν βαθμὸν εἶχε, τίνα κοινωνικὴν θέσιν, πόσα παράσημα... Ὑπάρχουν ἐν Λονδίνῳ μεταξὺ τῶν ἑκατομμυρίων ἡμῶν πολλοὶ τῆς ἐξόχου θέσεως τοῦ κ. Πατρόκλου Σκοπελίδου ;

— Τοῦτο, Κυρία, δὲν τὸ ἐσυλλογίσθην, εἶπεν ἡ Πρισσίλλα, τὰ χείλη αὐτῆς ἐκ τοῦ χαίνοντος στόματός της, κατὰ τὸ διάστημα τῆς ὁμιλίας τῆς Κομήσσης, ὡς ἕνα τῶν κυκλίσκων τοῦ ὀκτάποδος συστέλλουσα. Οὕτω πρέπει νὰ εἶνε ! ἐταξείδευσεν ἀγνώριστος μὲ παρακατινὰ ἐνδύματα καὶ ἐρχόμενος εἰς Λονδῖνον ἠγόρασε νέα .... Ἀλλὰ πῶς ἐξηγεῖτε, Μιλέδη, ὅτι ὁ κύριος οὗτος μᾶς ἐσυστήθη ἀπὸ τοὺς ὑπηρέτας τῆς Βέρης, οἵτινες δὲν ἐγνώριζον τίποτε περὶ αὐτοῦ ;

— Ἂν δὲν ἐγνώριζον, ὀφείλεις νὰ αἰτιᾶσαι τούτους. Ἀλλ' ἀγαθή μου Πρισσίλλα, ἄνθρωπος γευματίζων ἢ προγευματίζων ἐντὸς τῆς Βέρης, ὅπου μόνον οἱ καλοπληρωταὶ εἰσέρχονται, δὲν δύναται ἢ νὰ εἶνε ἄνθρωπος τὸν ὁποῖον οἱ καλοπληρονόμενοι ὑπηρέται δὲν θὰ διστάσουν νὰ συστήσωσι.... ἐν τούτοις, εἰπέ μοι Πρισσίλλα, διατί ἦλθες πρὸς ἐμὲ νὰ ἐρωτήσῃς περὶ τούτου ;... Ποῦ γνωρίζεις ὅτι γνωρίζω τὸν κύριον Πάτροκλον ;... Πῶς ἐπληροφορήθης τὴν διεύθυνσίν μου ;

— Σήμερον τὸ πρωΐ εἰσῆλθον ἐντὸς τοῦ δωματίου τῆς ὑποδοχῆς του, ἐνῷ οὗτος ἔτι ἐκοιμᾶτο, ὅπως τὸ καθαρίσω, καὶ εὗρον δύο ἐπιστολὰς ἐπὶ τοῦ μαρμάρου τῆς Ἑστίας· ἡ μία διηυθύνετο πρὸς ὑμᾶς, Κυρία Κόμησσα, εἰς ταὐτὸ τὸ Ξενοδοχεῖον, καὶ ἡ ἑτέρα πρὸς τὸν κ. Σαλαμουράκιαν· ἐγὼ ἐπέταξα ἀπὸ τὴν χαρά μου πληροφορουμένη ὅτι ἡ καλή μου Κυρία εὑρίσκεται ἐν Λονδίνῳ, καὶ παρευθὺς ἔσπευσα νὰ σᾶς ἴδω· ὁ δὲ κύριος Χόσμπων ἐπῆγεν ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος τῆς πόλεως διὰ νὰ ἐρωτήσῃ τὸν κ. Σαλαμουράκιαν διὰ τὸν ἐνοικιάτορά μας.

— Ἐπιστολὴν ἀπευθυνομένην πρὸς ἐμέ ;... Ἔτι δὲν τὴν ἔλαβον, χαμηλοφώνως, ἀλλὰ μετ' ἀπορίας εἶπεν ἡ κόμησσα. Ὁ νέος τῆς καρδίας της δὲν τὴν ἐλησμόνησε, δὲν τὴν ἀπέφευγεν, ἦτο εἷς ἀληθὴς τζέντλεμαν, ἀλλ' ἤρξατο νὰ ὑποπτεύηται τὸν Μοῦλερ.

— Θὰ τὴν λάβητε βεβαίως ἐντὸς τῆς ἡμέρας, ἐκτὸς ἂν ἐλησμόνησε νὰ τὴν ῥίψῃ εἰς τὸ ταχυδρομεῖον, προσέθηκεν ἡ κ. Χόσμπων.

— Γνωρίζεις, Πρισσίλλα, ὅτι εἷς τῶν ὑπηρετῶν τοῦ ξενοδοχείου τούτου εἶνε ὁ ποτὲ ὑπηρέτης μου, ὁ κακοήθης καὶ κακεντρεχὴς Μοῦλερ ; Ἂν ἐγνώριζον τοῦτο, ποτὲ δὲν ἤθελον καταβῇ εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τοῦτο. Φαντάσθητι, ὅτε πρὸ τεσσάρων ἡμερῶν ἀφιχθεῖσα ἀνεκάλυψα τοῦτο, ἠθέλησα παρευθὺς νὰ μετακομισθῶ εἰς ἕτερον ξενοδοχεῖον, ἀλλ' ἀφοῦ ἤμην διὰ δύο ἢ τρεῖς ἡμέρας μόνον εἰς Λονδῖνον, ἐθεώρησα ὅτι δὲν ἤξιζεν ὁ κόπος. Ἀλλὰ τώρα, ὁποῦ μοῦ λέγετε τὴν ἐπιστολήν, φοβοῦμαι οὗτος μὴ τὴν ἐκράτησε, καὶ ὀφείλω νὰ λάβω τὰ μέτρα μου.

— Ἀλήθεια, Κυρία ;.... Ὁ Μοῦλερ ; δὲν τὸ ἤξευρα .... δὲν τὸν εἶδον.... Οὗτος ἦτο ποτε ἡ γλυκειά μου καρδιὰ καὶ τὸ περίεργον, τὸ γνωρίζει καὶ ὁ Χόσμπων, διότι τοῦ τὰ εἶπα ὅλα.... Ἂν μάθῃ πῶς ἦλθον ἐδῶ καὶ ὅτι ὁ Μοῦλερ εἶνε ἐδῶ, βέβαια θὰ μὲ φονεύσῃ καὶ θὰ τὸν φονεύσῃ πρὶν ἀφήσῃ ἐμὲ ἢ αὐτὸν νὰ ἀνοίξωμεν τὸ στόμα μας καὶ τοῦ ἐξηγηθῶμεν.

— Τὸ καλλίτερον εἶνε νὰ μὴ τὸν ἴδῃς, Πρισσίλλα. Ἐγὼ εἴτε διαμείνω, εἴτε ὄχι, εἰς Λονδῖνον, αὔριον θὰ μετακομισθῶ εἰς ἕτερον ξενοδοχεῖον.

— Μιλέδη, τὸ δεύτερον πάτωμα τοῦ οἴκου μου ἔχει ἐνοικιασμένον ὁ γέρων συνταγματάρχης Βίκτωρ Πήρσων, ὅστις ἀπουσιάζει καὶ δὲν θὰ εἶνε εἰς Λονδῖνον παρὰ μετὰ τὰ Χριστούγεννα. Ἔχει ἕνα κοιτῶνα, μίαν αἴθουσαν ὑποδοχῆς καὶ ἕνα μικρὸν κοιτωνίσκον διὰ τὴν ὑπηρέτριαν ὑμῶν. Θὰ μὲ κάμητε τὴν εὐτυχεστέραν γυναῖκα, ἐὰν ἔλθητε νὰ διαμείνητε μετ' ἐμοῦ κατὰ τὸ ἐπίλοιπον τῆς διαμονῆς σας ἐν Λονδίνῳ. Θὰ προσπαθήσω νὰ χορηγήσω πάσας τὰς ἀναπαύσεις εἰς τὴν ἀρχαίαν μου Κυρίαν.

Ἡ κόμησσα ἄνευ πολλῶν παρακλήσεων ἐδέχθη ὑποσχεθεῖσα νὰ μετακομισθῇ τὴν ἰδίαν ἑσπέραν ἐκεῖ· πλὴν παρεκάλεσε τὴν κυρίαν Πρισσίλλαν νὰ μὴ γνωστοποιήσῃ τοῦτο πρὸς τὸν κ. Πάτροκλον.

Μὲ πτερὰ Πηγάσου ἡ κυρία Χόσμπων ἐπέστρεψε χαρμοσύνως εἰς τὸν οἶκόν της, διαμείνασα ὑπὲρ τὰς δύο ὥρας ἐν τῷ ξενοδοχείῳ τῆς Ἐπαρχίας, χορηγήσασα πρὸς τὴν κόμησσαν ὀλίγα νέα, ἐξ ὧν ἐγνώριζε περὶ τῶν ἑλληνικῶν οἰκογενειῶν, διότι ὡς εἴπομεν ἦτο μακρὰν αὐτῶν, ἓν τῶν ὁποίων ἦτο ὅτι ὁ κ. Μανουέλος ἦτο ἤδη ἔγγαμος.

Εἰσερχομένη εἰς τὸν πρόδρομον τοῦ οἴκου της, συναπαντᾶται μετὰ τοῦ ἡμίσεως αὐτῆς, ὅστις ἐφαίνετο εἰς ἐλεεινὴν κατάστασιν.

Ἡ μεγάλη ὀσμὴ τοῦ οἴνου ἀνήγγελλεν ὅτι ὁ κ. Χόσμπων πάλιν ἔβαλεν εἰς χεῖρας ἄφθονον ἀριθμὸν φιαλιδίων ποικίλων δειγμάτων οἴνων ἔκ τινος οἰνεμπόρου.

— Ποῦ ... ποῦ.... ποῦ....πούσουν....σουνε....Πρι.... Πρισσίλλα ; Ἐρωτᾷ οὗτος, ὡς τὸν Μάρκον Κράσσον, κονδυλιαζόμενος ὅταν ἠγείρετο ἐκ τῶν γαστριμαργικῶν συμποσίων του.

Ἡ σύζυγός του ἠτένισεν αὐτὸν μετ' ἀπορίας καὶ περιφρονήσεως, μετ' ἀγανακτήσεως καὶ ὀργῆς, σιγῶσα ἀρκετὸν χρόνον, εἶτα θυμοειδῶς εἶπε.

— Σὰν θέλεις νὰ τὸ μάθῃς, ἐπῆγα νὰ ἴδω μίαν παλαιάν μου φλόγα. Μάθε το λοιπόν... Ἰδοὺ ποῦ ἤμην.

— Τί ;... Ποῖ....ποῖ....ποῖον ; φλό....φλό...γα ;

— Μάλιστα.... Εἰς τὸν λόγον τῆς τιμῆς μου τὸν ἐπανεῦρον.

— Πήγαινε νὰ μοῦ.... μοῦ... χα....χαθῇς.... ποῦ.... πού....σουνε.... σὲ ἐρωτᾷ.... ὁ.... λό....λό....λόρδος καὶ κύριός σου.

— Πούφ ! ὡραῖος λόρδος καὶ κύριος τῷ ὄντι..., Ἐπῆγα νὰ ἐπισκεφθῶ τὸν εὔμορφόν μου Μοῦλερ, ὅστις ἐπέστρεψεν ἀπὸ Ἰταλίαν εἰς Λονδῖνον... Νὰ ποῦ ἤμουν, ὅταν θέλῃς νὰ μάθῃς... Ἀλλὰ ποῦ ἦσουν τοῦ λόγου σου, ὅστις φαίνεσαι ὅτι ἐβγῆκες ἔξω ἀπὸ ἕνα μεγάλο βαρέλι ἀπὸ κρασί ;

— Τὸν Μοῦ... Μοῦλερ ;... ἀλήθεια ;.... Ποῦ.... ποῦ... ποῦ κα... κα... τοικεῖ ; ἠρώτησεν ὁ κ. Χόσμπων, οὗτινος αἱ τεθολωμέναι κόραι τῶν ὀφθαλμῶν διὰ μιᾶς ἤστραψαν. Προσεπάθησε νὰ στερεώσῃ τὰς κνήμας του ἐνταὐτῷ, ἐπακουμβῶν τὰ νῶτα ἐπὶ τοῦ τοίχου τοῦ προδόμου καὶ βυθίζων ἀμφοτέρας τὰς χεῖρας ἐντὸς τῶν θυλακῶν του.

— Βέβαια δὲν μὲ ὑποθέτεις μίαν χῆνα ὥστε νὰ σοῦ εἰπῶ ποῦ κατοικεῖ.... Τί νομίζεις ; πῶς θὰ σὲ ἀφήσω νὰ μοῦ κάμνῃς πάντοτε χαλάστραις ; Ἅμα μὲ παραμελήσῃς ὀλίγον, ἔχω τώρα ἄλλον εἰς τὸν τόπον σου, κύριε Χόσμπων, τὸ ἐννοεῖς Κύριε ;... Δὲν σὲ ὑπανδρεύθην ὅπως εἶμαι αἰωνίως ἡ δούλη καὶ τὸ θῦμά σου.

Ὡς κεραυνόπληκτος, ἂν καὶ ἐν τῷ μέσῳ τῆς μέθης του, ἵστατο ἄλαλος, βλέπων αὐτήν, μὴ γνωρίζων δὲ κατὰ πόσον νὰ τὴν πιστεύσῃ.

— Εἰς τὸν... τὸν... τὸν... λό... λό... λόγον... τῆς... τιμῆς σου ἀλήθεια ;—μᾶλλον ἔτι τραυλίζων ἠρώτησεν ὁ κ. Χόσμπων.

— Εἰς τὸν ἱερὸν λόγον τῆς τιμῆς μου, ἐπῆγα εἰς τὴν κατοικίαν τοῦ Μοῦλερ. Γνωρίζεις ὅτι ποτὲ δὲν λέγω ψεύματα, ἀπεκρίθη αὕτη σταθερῶς, βαρέως δὲ καταβιβάζουσα τὸν γρόνθον αὐτῆς ἐπὶ μιᾶς τραπέζης τοῦ προδόμου.

— Τί ἔκ... κα... κα... μες ἐκεῖ ;... Πρι... Πρισίλλα ;

— Ὅταν μὲ εἴπῃς τοῦ λόγου σου ποῦ ἦσο καὶ τί ἔκαμες σήμερον, τότε κἀγὼ σὲ λέγω... ἐπῆγες εἰς τοῦ κυρίου Σαλαμουράκια [illegible] κατορθώματά μας ;

Ὁ κ. Χόσμπων, ὅστις εἶχε λησμονήσει, ἀφ' ἧς ὥρας ἐξῆλθε τοῦ οἴκου κάθε τί ἀφορῶν τὸν κ. Σκοπελίδην, ἀναμνησθεὶς τούτου καὶ φοβούμενος τῆς Ξανθίππης του τὴν ὀργήν, ἐὰν ὡμολόγει ὅτι δὲν ἐπῆγε, ἐπρόφερεν ἕνα Ναί, τὸ ὁποῖον εὐτυχῶς δὲν κατεκερμάτισε τραυλίζων.

— Τί ἐπληροφορήθης λοιπὸν περὶ τοῦ κ. Σκοπελίδου ;

— Ὅτι εἶνε... ἕ...ἕ...νας...κρο...κρο... κόδειλος.... χᾶ...χᾶ... γελῶν ὡς βλὰξ τὸν γέλωτα τῶν μεθύσων ἀπεκρίθη ὁ Χόσμπων.

— Ἕνας κροκόδειλος ; ποῖος ; ἐκεῖνος ὁ ὡραῖος νέος εἶνε κροκόδειλος ;... Δὲν λέγεις καλλίτερα ὅτι σὺ εἶσαι ἕνας ἱπποπόταμος, καὶ διὰ τὰ ἁμαρτήματά μου σὲ ὑπανδρεύθην ; Ἡ μόνη διαφορὰ μεταξὺ τοῦ ἱπποποτάμου τοῦ ζωολογικοῦ κήπου καὶ σοῦ εἶνε ὅτι ἐκεῖνος ζῇ εἰς μίαν στέρναν ὕδατος, ἐνῷ σὺ ἔχεις ἀνάγκην ἀπὸ μίαν στέρναν γεμάτην ἀπὸ κρασί, ἔϊλ, πόρτερ, μπάρντι, καὶ οὐΐσκυ... Εἶσαι ἕνα εἰς τὰς διαστάσεις σου ἀτελείωτον κτῆνος.

— Τί ἔκαμες μὲ τὸν Μοῦλερ ; ἔχων πλῆρες σιέλων τὸ στόμα ἔκραξεν ὁ ἐκριπιζόμενος ὑπὸ ζηλείας σύζυγος, πὺξ τοὺς δακτύλους ἤδη ἔχων.

— Τὸ ἐγλέντησα εἰς τὴν ὑγείαν σου, ἂν θέλῃς νὰ μάθῃς, κύριε Χόσμπων, καὶ δὲν μὲ μέλλει γρὺ τώρα νὰ τὸ πληροφορηθῇς... Ἂν θέλῃς μάλιστα σὲ δίδω καὶ ἕνα λύχνον νὰ κρατήσῃς τὴν προσεχῆ φοράν.

Μόλις ἐτελείωσε τοὺς ἀπερισκέπτους τούτους λόγους ἡ Πρισσίλλα καὶ ἡ ῥὶς αὐτῆς μετεβλήθη εἰς πηγὴν αἵματος, καθότι ὁ κ. Χόσμπων πὺξ παίων, μετέφερε τὴν πυγμὴν αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ προσώπου της διὰ τοιαύτης ταχύτητος, ἣν ποτὲ ἄλλοτε ἡ κυρία Πρισσίλλα δὲν ἐνθυμεῖτο.

Ἡ ἀλήθεια εἶνε ὅτι ἡ γυνὴ αὕτη λαλοῦσα ὅτι δὲν ἔπραττε καὶ ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ λέγῃ, ὡς πολλαὶ ἄλλαι γυναῖκες, μόνον ὅπως ἑλκύσωσι μᾶλλον πρὸς ἑαυτὰς τοὺς συζύγους των, εἶχε, πάρει ὡς λέγει ἡ παροιμία, τόσον τὸν ἀέρα του, ὥστε δὲν τῇ ἔμελλε πλέον ὅτι καὶ ἂν ἐφλυάρει.

Ὁ κ. Χόσμπων ἀνεμιμνήσκετο καὶ τῆς σκηνῆς τῆς πρωΐας· διὸ καὶ τὴν ἐπερίμενε μετὰ μικροῦ φιλεκδίκου. Ἤδη, ὅταν αἱ χεῖρές του ἐτέθησαν εἰς κίνησιν, δὲν περιώρισεν αὐτὰς μόνον ἐπὶ τῆς ῥινὸς τῆς κυρίας Πρισσίλλας, ἀλλὰ μετέφερεν ἀμφοτέρας ὡς κερκίδας στήμονος, ὡς πανοῦκλα ἐπιτηδειοτάτου ὑφαντοῦ, καθ' ὅλας τὰς ἐκτάσεις τοῦ σώματός της, συνοδεύων αὐτὰς διὰ τῶν εὐγενῶν ἐκείνων φράσεων τῆς χυδαίας ἀγγλικῆς, σκύλα.... γκοντέμ,... ντέμ-γιού... γκόντεμ-γιόρ-ἄϊς, καὶ ὁμοίων.

Ἅπασα ἡ ζωηρότης καὶ ἡ εὐθυμία τῆς κυρίας Χόσμπων μετεβλήθησαν εἰς διατόρους φωνάς, εἰς θρήνους, εἰς φρικτὰς ὕβρεις καὶ ἀπειλὰς κεραυνοβόλους. Ἤνοιξε τὴν θύραν καὶ προσεκάλει τοὺς γείτονας φωνάζουσα ὅτι ἐδολοφονήθη ὑπὸ τοῦ συζύγου της... Δολοφονία !... Φόνος! ἐξακολουθεῖ νὰ κραυγάζῃ, διὸ καὶ συντόμως πλῆθος ἀνθρώπων ἐπολιόρκησε τὴν θύραν.

Ἡ κυρία Χόσμπων ἡ προκαλέσασα τὴν σκηνὴν ταύτην οὐδόλως ἀνελογίσθη, ἀθῴα ὡς ἦτο, ὅτι ὁ γρονθοκοπήσας αὐτὴν ἦτο πάντοτε εἷς σύζυγος, τουτέστι κατεσκευασμένος ἐξ αἵματος καὶ σαρκῶν καὶ οὐχὶ ἐκ ψυχροῦ λίθου, διὸ δὲν ἠδύνατο νὰ ἀκούσῃ τὸν φενακισμὸν αὐτοῦ μετ' ἀδιαφορίας. Ἡ κυρία Χόσμπων ἐποίησε καὶ δεύτερον ἁμάρτημα ἀνοίξασα τὴν θύραν καὶ προσκαλοῦσα τὰ πλήθη.

Κατὰ κακὴν τύχην, ὅπερ καὶ σπανιώτατον, εὑρέθησαν ἐγγὺς δύο ἀστυνομικοὶ κλητῆρες. Εἰσελθόντες οὗτοι εἰς τὸν πρόδρομον καὶ βλέποντες τὰ αἵματα τῆς κυρίας Χόσμπων, ἔδραξαν τὸν κύριον Χόσμπων ἐκ τοῦ τραχήλου, ὅπως τὸν μεταφέρωσιν εἰς τὴν φυλακήν. Ἐκ τῆς στιγμῆς ταύτης ἡ σκηνὴ ἔλαβε χαρακτῆρα σοβαρώτερον. Ἀμφότεροι ἤθελον καταστραφῆ συρόμενοι ἐνώπιον τοῦ πταισματοδικείου. Αἱ διαφοραί των, εἰωθότως, ἤθελον δημοσιευθῆ διὰ τοῦ τύπου, ἡ οἰκία των ἤθελε θεατρισθῆ, οὐδεὶς ἤθελεν ἐνοικιάζει τὰ δωμάτιά της, γνωρίζων ὅτι ἡ ἡσυχία του ἤθελε διαταράττεσθαι δι' ὁμοίων σκηνῶν, αἱ δὲ οἰνέμποροι δὲν ἤθελον δώσει πλέον ἐργασίαν εἰς τὸν κύριον Χόσμπων, οὔτε ἤθελον ἐμπιστευθῆ τὰ οἰνοδείγματά των.

Εἰς μάτην τώρα ἡ ἰδία Πρισσίλλα παρεκάλει τοὺς κλητῆρας νὰ ἀπολύσουν τὸν σύζυγόν της, διότι ἦτο ἀθῷος, ὅτι δὲ αἱ πυγμαὶ ἦσαν μόνον χάριν ἀστειότητος. Εἰς μάτην ὁ κύριος Χόσμπων ψελλίζων παρίστανε ὅτι ἐνῷ ἐδοκίμαζεν ἀστειευόμενος γυμνάσιά τινα πυγμαχίας μετὰ τῆς συζύγου του, οἱ δάκτυλοί του ἤγγισαν ἀκουσίως τὴν ῥῖνά της.

Οἱ διατηρηταὶ τῆς ἡσυχίας, κωφεύοντες εἰς τοὺς λόγους τούτους καὶ ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὴν μέθην τοῦ Χόσμπων καὶ τὸν θόρυβον ὃν ἤγειραν εἰς τὴν ἐνορίαν, ἔσυρον τοῦτον εἰς τὴν φυλακήν, ὅταν ὁ κ. Χόσμπων, στραφεὶς κατὰ τῶν πολιτοφυλάκων ἤρχισε νὰ γρονθοκοπῇ αὐτοὺς οἰκτρῶς, φωνάζων.

— Εἴ... εἶσθε... στό... τό... τό... κά... κάστρο μου, μέ... μέ... μέσα... τό... σπί... σπίτι μου εἶνε... τό... τὸ κα... κά... κάστρο μου.

(Ἀκολουθεῖ)

30

ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ

Ο ΔΙΑΒΟΛΟΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ
ΗΤΟΙ
Η ΥΛΗ ΚΑΙ ΤΟ ΑΫΛΟΝ

Ἀλληγορικὴ καὶ παραβολικὴ εἰκὼν τῆς παρούσης καταστάσεως τῆς Ἑλλάδος.

ΣΥΓΓΡΑΦΗ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΣ ΕΙΣ ΠΕΝΤΕ ΤΟΜΟΥΣ
Ὑπὸ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΞΕΝΟΥ.

ΤΟΜΟΣ ΠΡΩΤΟΣ — ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΣΤ'.

Ὁ Λασκενὲς καὶ πῶς ἐπαίχθησαν αἱ δέκα ψῆφοι τοῦ Γκινίδου Καμιναρίδου εἰς τὸ χαρτοπαίγνιον.

Θὰ κάμῃ πολλὰς σχέσεις, θὰ ἐρωτευθῇ διαφόρους κοκότας, θὰ δαπανήσῃ ἀλύπητα, ἡ δὲ ἐνάρετος σύζυγός του δὲν θὰ θρηνήσῃ ἐν τῇ ζηλείᾳ της τὴν δυστυχίαν αὐτῆς, τοὐναντίον, θὰ ἀναδειχθῇ πρωτότυπον σταθερότητος εἰς τὸν ἔρωτά της μετὰ ὡραίου γάλλου καλουμένου Ρολλάνδου Μπωπέρ. Ἀπὸ τοῦ 1881 μέχρι τοῦ 1895 θὰ ζήσῃ βίον ἄσωτον, ἀλλ' ἐπειδὴ θὰ εἶνε τυχηρὸς εἰς τὸ χρηματιστήριον, θὰ αὐξήσῃ ἀντὶ νὰ ἐλαττώσῃ τὴν περιουσίαν του.

Τῷ 1887 θὰ συναπαντηθῶσιν εἰς τὴν πόλιν Βουένος-Ἄϋρες τῆς Νοτίου Ἀμερικῆς ὁ Χρίστος καὶ ὁ Ἀπόστολος Καμιναρίδης, δηλαδὴ οἱ δύο υἱοὶ τούτου τοῦ δυστυχοῦς Καμιναρίδου μετὰ τοῦ ἀληθοῦς ὑφηγητοῦ Κωστάρα Κωσταροπούλου. Οὐ μόνον καὶ οἱ τρεῖς θὰ εἶνε ἐπὶ ξύλου κρεμάμενοι πένητες καὶ γυμνοί, ἀλλὰ καὶ ἐντελῶς κτήματά μου. Οἱ δύο ἀδελφοί, ἐξωκεανισθέντες ὡς ναῦται ἀπὸ πλοίου εἰς πλοῖον τοῦ Ἀτλαντικοῦ καὶ Εἰρηνικοῦ ὠκεανοῦ, ἔλαβον ἐνεργητικὸν μέρος εἴς τινας πειρατικὰς ἀνταρσίας τῶν πληρωμάτων κατὰ τῶν πλοιάρχων των, τοὺς ὁποίους ἐφόνευσαν καὶ ἐλῄστευσαν καταβυθίσαντες τὰ σκάφη των. Θὰ διατρέξουν διὰ πολλὰ ἔτη ὡς τυχοδιῶκται, ἐκ Δημοκρατίας εἰς Δημοκρατίαν τὴν Μεσημβρινὴν Ἀμερικὴν πολλάκις θὰ φυλακισθῶσι διὰ κακουργήματα, θὰ δραπετεύσωσιν ἐκ τῶν φυλακῶν, καὶ θὰ διαφύγωσιν ἐκ τριχὸς τὴν ἀγχόνην.

Ὅταν ὁ Κωστάρας Κωσταρόπουλος ἀνεχώρησεν ἀπὸ τὴν Σῦρον δι' ὀλίγας ἡμέρας, ἐμπιστευθεὶς τὸ κιβώτιον του μετὰ τῶν ἐγγράφων του εἰς τὸν φίλον καὶ συμμαθητήν του Ἀλέξανδρον Ζαχῆ, ἦλθεν εἰς Ἀθήνας νὰ συμβουλευθῇ τοὺς ἰατροὺς διὰ τοὺς σφοδροὺς παλμοὺς οὓς ᾐσθάνετο ἐν τῇ καρδίᾳ του, ἕνεκεν τῆς πολυφαγίας καὶ δυσπεψίας του. Κατῴκησεν εἰς τὸ μέγα ξενοδοχεῖον «τῶν Ξένων». Ἐκεῖ ἐγνωρίσθη μετὰ ὡραιοτάτης νέας ἐρχομένης ἐκ Κωνσταντινουπόλεως. Ἐκαλεῖτο αὕτη Μέλισσα Ἀλβέρτα, μεταβαίνουσα εἰς Παρισίους. Ὁ κοιτὼν αὐτῆς ἦτο ἀντικρὺ τοῦ ἰδικοῦ του. Συνεσχετίσθησαν· εἶχεν οὗτος τότε περιουσίαν 6,000 φράγκων. Ἀντὶ νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς Σῦρον, τὴν παρηκολούθησεν εἰς Παρισίους, πληρώσας τὰς δαπάνας ἀμφοτέρων. Ἡ Μέλισσα Ἀλβέρτα ἦτο μία κοκότα τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἐπαγγελλομένη τὴν σύζυγον τοῦ τραπεζίτου Ἀλβέρτη τῆς Τραπέζης Χοπενάϊμ καὶ Ἀλβέρτη, διότι ὑπῆρξε ποτὲ διά τινας μῆνας παλλακίς αὐτοῦ. Ὁ Κωστάρας Κωσταρόπουλος ἐν Παρισίοις κατεδαπάνησε τὸ ἐπίλοιπον τῆς περιουσίας του αἰσχυνόμενος δὲ νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς Σῦρον, διότι διέτρεξε μετ' αὐτῆς διάφορα ἐπαγγέλματα ἔντιμα καὶ ἄτιμα, ἠναγκάσθη νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν Γαλλίαν διὰ τὴν βόρειον Ἀμερικήν.

Ἐκεῖθεν μετά τινα ἔτη μετέβη εἰς τὴν νότιον Ἀμερικήν, ὅπου εἰς Βουένος Ἄϋρες θὰ συναντηθῇ μετὰ τῶν ἀδελφῶν Καμιναρίδη. Θὰ ἀγαπηθοῦν καὶ οἱ τρεῖς πολὺ μεταξύ των, θὰ συνεταιρισθῶσι, καὶ θὰ διαπράξωσι πλῆθος κλοπῶν καί τινας φόνους. Συχνότατα θὰ συνδιαλέγωνται διὰ τὴν Σῦρον, διὰ τὰς παλαύρας τοῦ Πανιωνίου, πῶς ἐξηπάτησε μὲ τὴν μεγάλην ἀτμοπλοΐαν, σπαταλῶν χιλιάδας δραχμῶν, τοὺς Συριανούς, ὅπως τὸν ἐκλέξουν βουλευτὴν καὶ διὰ τὰς μεταβολὰς τὰς ὁποίας ὁ πατήρ του ἀπόψε ἐνταῦθα παίζει εἰς τὸν Λασκενέ. Αἱ δέκα ψῆφοι, αἵτινες εἶνε ἡ αἰτία, ὅπου ἐκ χρηστῶν πολιτῶν ἐγένοντο κακοῦργοι, καθημερινῶς θὰ εἶνε εἰς τὸ στόμα των. Θὰ ἀναθεματίζουν, μασσῶντες καπνὸν καὶ πτύοντες ἀνὰ πᾶν λεπτόν, τὸ σύνταγμα, τὸν Πανιώνιον καὶ τοὺς συνεταίρους των. Ἐκ Μπουένος Ἄϋρες θὰ μεταβῶσιν εἰς Βαλπαρέζον, καὶ θὰ μείνουν ἐκεῖ ἐπὶ ἔτη, ὅπου θὰ διαπράξουν φρικτὰς κλοπὰς καὶ δύο φόνους. Θὰ κλέψουν τριάκοντα χιλιάδας λίρας καὶ πολλοὺς ἀδάμαντας. Τότε θὰ τοὺς βοηθήσω νὰ δραπετεύσωσι καὶ μὴ ἀνακαλυφθῶσιν, ὁδηγῶν δὲ αὐτοὺς ἀσφαλῶς τῷ 1910 εἰς Παρισίους. Εἰσάπαξ ἐκεῖ, θὰ φέρω τὰ βήματά των ἐν τῷ μεγάρῳ τοῦ θείου των κόμητος Ἀλεξάνδρου Ῥαϋμόνδ, οὗτινος ἡ πανηγυριζομένη φήμη τοῦ πλούτου καὶ τῆς μεγαλοδωρίας του θὰ τοὺς παρακινήσῃ, ὅπως προσφέρωσιν εἰς αὐτὸν τὴν ἀγορὰν τῶν ἀδαμάντων των. Παρουσιάζονται καὶ οἱ τρεῖς οὗτοι ἐνώπιον αὐτοῦ μὲ ἱσπανικὰ ὀνόματα. Ὁ Χρίστος καὶ ὁ Ἀπόστολος Καμιναρίδης λαμβάνουν τὰ ὀνόματα δὸν Φερδινάνδος καὶ δὸν Πέτρος Κουάντρος, ὁ δὲ Κωστάρας Κωσταρόπουλος ὡς δὸν Νικόλαος Πίζαρος.

Δύνασθε νὰ ἐννοήσητε τὴν ἔκπληξιν τῶν τεσσάρων τούτων ἀνθρώπων ἀναγνωριζομένων μεταξύ των. Ἀλλ' ὁ κόμης Ῥαϋμόνδ θὰ διατηρήσῃ φοβερὰν πόζαν καὶ τὸ ἰνκόγνιτο, διότι, ταχὺς τὸν ὀφθαλμόν, ἀναγινώσκει ἐκ τῆς φυσιογνωμίας τῶν ἀνεψιῶν του καὶ τοῦ φίλου του ὑφηγητοῦ, μᾶλλον κακούργους ἢ εὐγενεῖς Ἱσπανούς.

Ἐνταῦθα ἄρχεται τὸ σκληρότερον ἐπεισόδιον τῶν δέκα τούτων ψήφων. Οἱ δύο ἀνεψιοί, ἐπιστρέφοντες εἰς τὸ δωμάτιόν των τῆς ὁδοῦ Γαβριέλ, συσκέπτονται πῶς διὰ παντὸς τρόπου καὶ διὰ πάσης θυσίας νὰ ἀνακαλύψουν τίνι τρόπῳ ὁ Ἀλέξανδρος Ζαχῆς ἠδυνήθη νὰ φθάσῃ εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ κόμητος Ῥαϋμόνδου, καὶ τίνα ἔχει περιουσίαν.

Ἀπεφάσισαν, ἂν ἀνακαλύψουν καὶ πεισθῶσιν ὅτι τοὺς ἀνεγνώρισε καὶ δὲν κατεδέχετο νὰ τοὺς συναναστραφῇ, νὰ τὸν λῃστεύσωσι καὶ ἐπιστρέψωσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Θὰ τοὺς κάμω νὰ ἀνακαλύψωσι διὰ μιᾶς τὰ πάντα, φέρων αὐτοὺς εἰς τὸ μπουλεβάρτιον τῶν καπουσίνων, ἵνα γνωρισθῶσι μετὰ τῆς Μελίσσης Ἀλβέρτας, τῆς ἀρχαίας παλλακίδος τοῦ Κωσταροπούλου, δηλαδὴ τούτου τοῦ δὸν Νικόλα Πιζάρου. Αὕτη θὰ διηγηθῇ πρὸς τὸν Κωστάρα Κωσταρόπουλον, ὅτι εἰς τὸ Μέγα Ξενοδοχεῖον τῶν Ξένων εἰς Ἀθήνας, ὅπου ἄλλοτε τὸν ἐγνώρισε, ἐγνώρισε μετά τινα καιρὸν καὶ τὸν κόμητα Ῥαϋμόνδ, φέροντα τοῦ καθηγητοῦ τὸν τίτλον, καὶ τὸ αὐτὸ ὄνομα τοῦ Κωστάρα Κωσταροπούλου. Θὰ τοῦ διηγηθῇ τὰ τοῦ γάμου του καὶ τὰ ἔγγραφά του, τοὺς τίτλους του, καὶ τὸν ἐρωτήσῃ ἂν ἀληθῶς ἐνυμφεύθη διὰ τοῦ ὀνόματος Κωστάρας Κωσταρόπουλος. Κατ' ἀρχὰς ὁ ἀγύρτης κόμης θὰ ἀρνηθῇ ὅτι τὸν γνωρίζει, διότι ὁ γάμος του γίνεται ἄκυρος, καὶ αἱ κληρονομίαι ἀμφισβητηταὶ παρὰ τῶν λοιπῶν συγγενῶν τῆς κ. Ῥαμαντᾶ. Τότε οἱ δύο ἀνεψιοὶ καὶ ὁ Κωσταρόπουλος θὰ θέσουν εἰς τὸ μυστικὸν τὴν κυρίαν Μέλισσαν Ἀλβέρταν, τὴν ὁποίαν ὁ ἀγύρτης κόμης ἐνίοτε ἔβλεπεν, ἀλλὰ πρὸς τὴν ὁποίαν δὲν ἐδείχθη οὔτε γενναῖος οὔτε περιποιητικός, πρὸ πάντων ἐν μιᾷ περιστάσει, ὅτε αὕτη λιμοκτονουμένη καὶ ἀπειλουμένη νὰ φυλακισθῇ διὰ χρέος 150 φράγκων, κατέφυγε πρὸς αὐτὸν ζητοῦσα τὴν συνδρομήν του καὶ οὗτος τὴν ἠρνήθη. Ἡ διάσκεψις τῶν τριῶν ἀνδρῶν καὶ τῆς μιᾶς γυναικὸς θὰ καταλήξῃ εἰς τὴν ἀπόφασιν τοῦ νὰ διαπραχθῇ μέγα κακούργημα, τὸ ὁποῖον θὰ καταπλήξῃ ὅλην τὴν Εὐρώπην. Ἡ Μέλισσα Ἀλβέρτα εἶνε γυνὴ ὄχι μόνον ὡραιοτάτη, ἀλλὰ καὶ ἄκρως μορφωμένη, κατάγεται δὲ ἐκ καλῆς οἰκογενείας τῶν Ταταούλων τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Ὁ Κωστάρας Κωσταρόπουλος, ὅστις πολὺ ἔτι τὴν ἐρᾷ, κλείων τοὺς ὀφθαλμούς του εἰς τὸ παρελθὸν αὐτῆς, τὴν νυμφεύεται. Οὕτω δέ, ἡ Κοκότα αὕτη γίνεται ἀληθὴς κυρία Κωστάρα Κωσταροπούλου. Ἅμα τοῦτο γίνῃ θὰ ἀρχίσῃ νὰ πιέζῃ τὸν ἀγύρτην κόμητα, καὶ ν' ἀπειλῇ αὐτὸν διὰ δίκης, ἀπαιτοῦσα παρ' αὐτοῦ, ὅσα ἡ κυρία Ῥαμαντᾶ ἄφησε διὰ τῆς διαθήκης αὐτῆς πρὸς τοὺς Κωσταροπούλους. Τοῦτο, οὐ μόνον θὰ καταπλήξῃ καὶ θὰ καταφοβίσῃ τὸν ψευδοκόμητα, ἀλλά, παρευθὺς θὰ τὸν παρακινήσῃ νὰ προλάβῃ τὴν ἀγωγὴν δι' ἑνὸς συμβιβασμοῦ, ὅπως ἡ σύζυγός του μὴ ἀνακαλύψῃ ὅτι δὲν ἦτο νόμιμος σύζυγος καὶ οὔτε τὸ μονογενὲς τέκνον της νόμιμον. Ὁ κόμης Ῥαϋμόνδος ἐγνώριζεν ὅτι ἡ μαρτυρία τῶν δύο ἀνεψιῶν του μόνον ἤρκει νὰ τὸν καταστρέψῃ, ὅτι δὲ ἡ διαθήκη περιεῖχε κληροδοτήματα εὐεργετικὰ πρὸς διάφορα δημόσια καταστήματα, τὰ ὁποῖα αὐτὸς ποτὲ δὲν ἄφηκε νὰ ἐξέλθωσιν εἰς φῶς. Θὰ ἀναγνωρίσῃ λοιπὸν παρευθὺς τὰ δικαιώματα τοῦ Κωσταροπούλου, προσκαλέσῃ δὲ αὐτὸν εἴς τινα ἐξοχικὴν οἰκίαν, ἣν κρυφὰ τῆς κομήσσης Ῥαϋμόνδου ἠγόρασεν εἰς τὰ πέριξ τῶν Παρισίων, ὅπως συναντᾷ τὰς ἑταίρας του, ὅπως διαπραγματευθῇ τὸ ποσὸν τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ πληρώσῃ. Ἐν τῇ οἰκίᾳ ταύτῃ ἔχει κεκρυμμένους καὶ πάντας τοὺς τίτλους τῶν ἐν Ἀνατολῇ ὑποστατικῶν του, τῶν προερχομένων ἐκ τῆς κληρονομίας, ἣν ἡ σύζυγός του ἔλαβε παρὰ τῆς θείας της, καθὼς καὶ πολλὰ τραπεζικὰ γραμμάτια καὶ τιμαλφεῖς λίθους.

Τὴν οἰκίαν αὐτήν, θὰ φυλάττωσι δύο πιστοὶ καὶ ἀρχαῖοι θεράποντές του, ἤτοι εἷς γέρων μετὰ τῆς συζύγου του. Ἡ Μέλισσα Ἀλβέρτα γνωρίζει ἀμφοτέρους, διότι πρὸ ἑνὸς ἔτους εἶχε διέλθει μετὰ τοῦ κόμητος δύο ἡμερόνυκτα ἐντὸς τῆς οἰκίας αὐτῆς. Κατὰ τὴν ἐπίσκεψιν της ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτῇ παρετήρησεν, ὅτι ὁ κόμης κατέβαινε συχνὰ εἰς τὰ ὑπόγεια τῆς οἰκίας διαφόρων προφάσεων, διαμένων ἀρκετὸν χρόνον. Μίαν φορὰν μάλιστα διέμεινεν ἐκεῖ τρεῖς ὁλοκλήρους ὥρας, ὅσαν δὲ ἠρωτήθη παρὰ τῆς Μελίσσης τὴν αἰτίαν, ἀπήντησεν ὅτι ἐτακτοποίει τοὺς οἴνους του. Ταῦτα πάντα ὑπῆρξαν [illegible] ταίαν συνάντησιν ἥτις θὰ λάβῃ χώραν μετὰ τοῦ κ. Κωστάρα Κωσταροπούλου καὶ τοῦ ψευδοκόμητος ὅπως πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν ποσὸν τοῦ συμβιβασμοῦ, θὰ παρεισδύσῃ καὶ κρυφθῇ ἐν τοῖς ὑπογείοις αὐτοῖς. Ἐκεῖ θέλει ἴδῃ ὀφθαλμοφανῶς τὸν κόμητα Ῥαϋμόνδ ἀνοίγοντα εἴς τινα τοῖχον κεκρυμμένον κιβώτιον πλῆρες θησαυρῶν. Ἐκ τούτου ἀνέλαβε δέμα τραπεζικῶν γραμματίων, διὰ τῶν ὁποίων ἔμελλε νὰ πληρώσῃ τὸν συμβιβασμόν. Εἰς τὴν ὄψιν τῶν χρημάτων δὲν θὰ ἀπολέσῃ οὔτε στιγμήν· ἀλλὰ θὰ πηδήσῃ ὡς τίγρις ἐπὶ τοῦ θείου του ἐκ τῶν ὄπισθέν του.

Θὰ φιμώσῃ διὰ τῆς παλάμης τὸ στόμα του καὶ βυθίσῃ τὴν μάχαιράν του εἰς τὴν καρδίαν του. Θὰ τὸν φονεύσῃ χωρὶς νὰ ἀκουσθῇ ἡ ἐλαχίστη φωνή. Θὰ ἀναβῇ ἔπειτα ἐπάνω καὶ θὰ κοινοποιήσῃ τὸ συμβὰν πρὸς τὸν φίλτατον καὶ συνέταιρόν του Κωστάραν καὶ τὴν κυρίαν του, οἵτινες καταβαίνοντες, θέλουσιν ἀνακαλύψει ἐντὸς τοῦ κρυφῶνος τούτου οὐ μόνον τὰ ἔγγραφα καὶ τοὺς τίτλους τοὺς ἐμπιστευθέντας πρὸς αὐτόν, ἀλλὰ καὶ ὅ,τι περιεῖχε τὸ κιβώτιον, δηλαδὴ δύο ἑκατομμύρια φράγκων εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια, τὴν διαθήκην τῆς κυρίας Ῥαμαντᾶ, τοὺς τίτλους διαφόρων ἰδιοκτησιῶν τῆς Ῥουμανίας, καὶ τὸν θησαυρὸν τῶν τιμαλφῶν λίθων. Συμβουλίου γενομένου ἐπὶ ποδός, θὰ ἀποφασίσουν νὰ προσκαλέσουν τὸν θυρωρὸν καὶ πέμψωσιν αὐτὸν κάτω εἰς τὸ ὑπόγειον, ὅτι δῆθεν τὸν ζητεῖ ὁ κύριός του. Ὁ δὸν Πέτρος Κουάντρος θὰ τὸν περιμένῃ ἐκεῖ, καὶ θὰ τὸν τελειώσῃ ῥᾳδίως, ὡς ἓν πετεινάριον. Τὸ αὐτὸ παιγνίδι θὰ παίξουν καὶ εἰς τὴν σύζυγον. Ἅμα δὲ μείνωσι μόνοι, θὰ κλείσωσι τὰς θύρας καὶ θὰ διαμοιράσωσιν ὡς τέσσαρες ἀδελφοί, φιλικώτατα τὸν πλοῦτον αὐτόν, διαιροῦντες αὐτὸν εἰς τέσσαρα ἴσα μερίδια. Μετὰ τὴν ἐπιστροφήν των εἰς Παρισίους, θὰ ἀνατεθῇ εἰς τὸν δὸν Φερδινάνδον ἡ ἐντολή, νὰ εἰσδύσῃ πρὶν ἔτι γίνῃ γνωστὸν τὸ τραγικὸν τοῦτο συμβάν, ἐν τῷ μεγάρῳ τῆς Κομήσσης, καὶ τὴν νύκτα δολοφονήσῃ αὐτὴν καὶ τὸν υἱόν της.

—Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, ὦ Αὐτοκράτειρα τῆς ὑφηλίου, θὰ θέσω τὸν κόσμον ὅλον εἰς φλόγας. Ἡ γῆ τῶν Παρισίων θὰ σεισθῇ εἰς τὴν ἀκοὴν τῆς δολοφονίας τοῦ κόμητος καὶ τῆς κομήσσης Ῥαϋμόνδ καὶ τοῦ υἱοῦ των.

Ὁλόκληρος ἡ πόλις τῶν Παρισίων θὰ τεθῇ εἰς κίνησιν πρὸς ἀνακάλυψιν τῶν φονέων, ἀλλ' ὁ δὸν Πιέντρος καὶ ὁ δὸν Φερδινάνδος Κουάντρος καὶ ὁ δὸν Νικόλαος Πίζαρος ἐπαναλαμβάνοντες τὰ γνήσια ὀνόματά των, δηλαδὴ Χρίστος καὶ Ἀπόστολος Καμιναρίδης καὶ Κωστάρας Κωστόπουλος, θὰ μετοικήσουν εἰς Βρασιλλίαν, ἔχοντες τὰ διαβατήριά των ἐν τάξει, θὰ ἀναχωρήσουν δὲ μετά τινας μῆνας δι' Ἑλλάδα, ἀλλάζοντες ἔνδυμα καὶ φυσιογνωμίαν, ἐνῷ ἡ ἀστυνομία τῶν Παρισίων θὰ συλλαμβάνῃ καθ' ἑκάστην καὶ φυλακίζῃ πολλοὺς ἀθώους ἀνθρώπους, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ τὸν εὐειδῆ νέον Ῥολλάνδον Μπωπές, τὸν στενὸν φίλον καὶ ἐραστὴν τῆς κομήσσης.

Δέκα μάρτυρες μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ οἱ ὑπηρέται θὰ παρουσιασθοῦν εἰς τὸ δικαστήριον νὰ μαρτυρήσουν, ὅτι τὸν εἶδον τὴν νύκτα τοῦ φόνου νὰ εἰσέλθῃ καὶ ἐξέλθῃ τὴν μίαν ὥραν μετὰ τὸ μεσονύκτιον ἐκ τοῦ οἴκου τῆς κομήσσης, ἀπουσιάζοντος τοῦ συζύγου της.

Ὁ ἀθῷος Ῥολλάνδος Μπωπὰρ θὰ δικασθῇ παρὰ σοφῶν καὶ δικαιοτάτων δικαστῶν, καὶ καταδικασθῇ εἰς θάνατον διὰ τὴν δολοφονίαν τῆς κομήσσης καὶ τοῦ υἱοῦ της, ἀποκεφαλισθῇ δὲ θεωρούμενος ἀδιστάκτως ὑπὸ τῆς κοινῆς γνώμης ὁ ἀληθὴς φονεὺς πάντων καὶ τὸ μεγαλείτερον τέρας τῆς Γαλλίας.

Τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1911, ἀκριβῶς μετὰ τριάκοντα ἔτη θὰ καταλύσουν ἔν τινι τῶν μεγαλειτέρων Ξενοδοχείων τῶν Ἀθηνῶν οἱ πάμπλουτοι Χρυσοκάνθαροι Κωστάρας Κωσταρόπουλος, καὶ Χρίστος καὶ Ἀπόστολος Καμιναρίδης, μεγαλέμποροι τῆς Βραζιλίας, φημιζόμενοι ὡς συλλέξαντες ἐκεῖ μεγάλον ἀριθμὸν ἀδαμάντων, καὶ μέγαν πλοῦτον. Οἱ κύριοι οὗτοι θὰ λάβωσιν ἐν Ἑλλάδι θέσιν διακεκριμένων πολιτῶν.

Ἀκροάσθητε τώρα, κυρὰ Εὐρώπη ὦ δέσποινα ἡγεμονὶς τῶν συνταγματικῶν θεσμῶν τῆς γῆς, τὰ θαύματα τῶν δέκα τούτων ψήφων. Εἶνε ἀτελείωτα. Ποῦ νὰ ἐγνώριζεν ὁ δυστυχὴς Γκινίδης Καμιναρίδης τί ἐκ τούτων θὰ ἐξέλθῃ, πρὶν ἀπόψε παίξῃ αὐτὰς ἐνταῦθα.

Ἐν τῷ αὐτῷ μεγάλῳ Ξενοδοχείῳ θὰ καταλύσουν τὴν αὐτὴν ἡμέραν καὶ δύο ἄλλα μεγάλα ὑποκείμενα. Ἡ αὐτοῦ Γενναιότης ὁ στρατηγὸς Φίλιππος Καμιναρῶς, καὶ ὁ Ῥαγιὰς τῆς Ῥαμπούρ τῶν Ἰνδιῶν, ἡ Αὐτοῦ Ὑψηλότης ὁ Παλαβῆς Βὶς-Βαγιά.

Ἀμφότεροι θὰ ἔρχωνται περικυκλωμένοι ἐκ θεραπόντων καὶ ὑπαλλήλων, περικυκλωμένοι δὲ ὑπὸ πολυτελείας καὶ πλούτου ὁμοίου τῶν ἀρχαίων μύθων. Ἔρχονται νὰ διέλθωσιν ἕνα μῆνα εἰς Ἀθήνας.

Πόσον θὰ γελάσω, πόσον θὰ εὐφρανθῶ, πόσον θὰ καγχάσω, ὅταν καθήσω εἰς τὸ τραπέζι μετὰ τέσσαρες ἀδελφοί [illegible] συνθεωρούμενοι, θλίβοντες τὴν μνήμην καὶ φαντασίαν, διὰ ἀναμνησθῶσιν ὁ εἷς τὸν ἄλλον. Τριάκοντα ἔτη διῆλθον [illegible] κεκρυμμένων [illegible] κατεψυγμένων ζωῶν ; 1881 καὶ 1911.

(Ἀκολουθεῖ.)

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 21 Νοεμβρίου 1891

		Ἀγορασ.	Πωλ.
ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΕΘΝΙΚΩΝ ΔΑΝΕΙΩΝ			
Τῶν 26 ἑκατομμυρίων τῶν 5 ο|ο Δρ.		470.—	475.—
» 120 » » 5 ο|ο »		516.—	517.—
» 170 » » 5 ο|ο »		515.—	516.—
» 135 » » 4 ο|ο »		415.—	420.—
» 125 » » 4 ο|ο »		380.—	385.—
Ὁμολογίαι Λαχειοφόροι Ἐθν. Τραπέζης		566.50	545.—
ΜΕΤΟΧΑΙ ΤΡΑΠΕΖΩΝ			
Ἐθνικῆς Τραπέζης	Δραχ.	3555—	3560—
Πιστωτικῆς Τραπέζης . . .	»	180.—	181·—
Βιομηχανικῆς Τραπέζης . . .	»	540.—	545.—
Τραπέζης Ἠπειροθεσσαλίας .	»	—.	—.
ΜΕΤΟΧΑΙ ΕΤΑΙΡΙΩΝ			
Μεταλλουργείων Λαυρίου . . .	Δραχ.	161.50	162.—
Σιδηροδρόμου Ἀθηνῶν-Πειραιῶς	»	418.—	420.—
» Πύργου-Κατακώλου	»	—.	—.
» Πειραιῶς-Ἀθ. Πελοπ.	»	204.—	204.50
Σιδηροδρόμου Θεσσαλίας . . , .	»	145.—	146.—
Χρηματ. ἑταιρίας ὁ «Ἑρμῆς».	»	57.—	63.—
Γενικὴ Ἑταιρία Ἐργοληψιῶν.	»	345.—	350.—
Κωπαΐδος	»	—.	—.
Δημόσια ἔργα.	»	92.—	9256.
ΝΟΜΙΣΜΑΤΑ			
Εἰκοσάφραγκον	Δραχ..	26.67	
Λίρα Τουρκίας	»	—.	—.
Λίρα Ἀγγλίας	»	—.	—.
		Τρίμηνον	
ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΑ		Ἀπὸ δρ.	Μέχρι δρ.
Ἐπὶ Ἀγγλίας	Δραχ.	33.10	—
Ἐπὶ Γαλλίας	»	131.—	—
Ἐπὶ Αὐστρίας	»	—.	—.
Ἐπὶ Κωνσταντινουπόλεως	»	—.	—.

Ἐν τοῖς καταστήμασι τῶν κκ. F. WOOD καὶ Σα εὑρίσκονται θερμόμετρα πρὸς δύο σελίνια καὶ τρεῖς πέννες. Θερμόμετρα τῆς κλινικῆς μετὰ μεταλλίνου θήκης τρία καὶ ἥμισυ σελίνια καὶ τέσσαρα σελίνια τὸ ἕν, ἐγγυούμενοι τὴν ὀρθότητά των.
Ὁδὸς Relvoir Street, πόλις Leicester (England.)

Οἱ κ.κ. J καὶ A. CHURCHILL βιβλιοπῶλαι τοῦ Λονδίνου ἔχουσι πρὸς πώλησιν τὰ ἑξῆς συγγράμματα περὶ νοσοκόμων.

Σύνοψις περὶ Νοσοκομείων καὶ Νοσοκόμων ἀντὶ 2 1)2 σελινίων καλοδεμένη.

Σύνοψις περὶ Νοσοκόμων Ἰατρῶν καὶ χειρουργῶν ἀντὶ 2 1)2 σελινίων καλοδεμένη.

Σύνοψις τῶν μηνιαίων Νοσοκόμων τρίτη ἔκδοσις δεμένον ἓν καὶ ἥμισυ σελίνιον.

Οἱ κύριοι MAUND τοῦ Λονδίνου παντοπῶλαι τοῦ (Shoreditch 336 Old-street) γνωστοποιοῦσιν, ὅτι ἔχουσι τὰς τελειοτέρας καθαριστικὰς μηχανὰς τοῦ σταφιδοκαρποῦ καὶ τῶν σταφίδων στερεοτάτης κατασκευῆς καὶ εἰς τιμὰς συμφερούσας.

ΔΑΝΕΙΣΤΑΙ ΧΡΗΜΑΤΩΝ. Ὁ κ. B. EDWARDS 9 Great Russell-street, Bloomsbury London W. C., γνωστοποιεῖ ὅτι προσφέρει δάνεια μὲ μέτριον τόκον ἀπὸ 20 λίρας μέχρι 5000 λιρῶν στερλινῶν, ἰδιαιτέρως δὲ ἄνευ ἐγγυήσεως, ἐὰν ὁ δανειζόμενος εἶνε γνωστοῦ, ἐντίμου, ἀμώμου παρελθόντος, ποτὲ μὴ χρεωκοπήσαντος, ἢ συμβιβασθέντος διὰ χρέη του. Αἱ ἀποστάσεις τῶν δανειζομένων, οὐδεμίαν ἔχουσιν ἐπιρροὴν εἰς τὸν δανειστήν.

Οἱ κ. κ. NEGRETTI et ZAMBRA τοῦ Λονδίνου 38 Holborn Viaduct E. C. γνωστοποιοῦν ὅτι εἶνε οἱ κατασκευαστὰ ἀστρονομικῶν ἐργαλείων παντοίου εἴδους, ἀνεροειδῶν βαρομέτρων, θερμομέτρων κτλ. Κατάλογος μετὰ τῶν φωτογραφιῶν καὶ τιμῶν ἁπάντων τῶν εἰδῶν τούτων πέμπονται δωρεάν.

ARGENTINE GOVERNMENT LOANS. Messrs. MAURICE COHN and Co., 27. Throgmorton-street, London, E. C. γνωστοποιοῦν, ὅτι πληρώνουσι τὰ τοκομερίδια τῶν χρεωγράφων τῆς Ἀργεντίνης Δημοκρατίας ἅμα τῇ ἐμφανίσει.

ΣΠΟΥΔΑΙΑ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Εἰδοποιοῦνται οἱ κ.κ. συνδρομηταὶ καὶ οἱ Πράκτορες τοῦ «Βρεττανικοῦ Ἀστέρος» ἐν τῷ ἐσωτερικῷ καὶ ἐξωτερικῷ ὅτι τὰ μὴ πωλούμενα φύλλα ἐπιστρέφονται ἕνεκα τῶν τριῶν μυθιστορημάτων πρὸς δέσιμον εἰς τόμους, ὡρισμένος δὲ μόνον ἀριθμὸς φύλλων ἡμερησίως τυπώνεται, οἱ δὲ διανομεῖς εἶνε ὑπεύθυνοι ν' ἀποζημιώσωσι τὰ μὴ παραδιδόμενα φύλλα, ὅτι οὐδεὶς αὐτῶν δύναται νὰ ζητήσῃ ἐκ δευτέρου ἀπολεσθέντα φύλλα, ἐνῷ ἀρ' ἑτέρου οἱ διανομεῖς ὑποχρεοῦνται νὰ ἐγχειρίζωσι τὰ φύλλα πρὸς τοὺς κ. συνδρομητὰς ἢ εἰς τὰς ὑπηρεσίας αὐτῶν καὶ οὐχὶ νὰ τὰ ρίπτωσι χάριν ταχύτητος εἰς τὰς θύρας, ὅπως μὴ δύνανται οἱ ἰδιοκτῆται τοῦ τόπου νὰ γνωρίζωσιν ἐὰν ἐγένετο κατάχρησις ἢ ἄστοχος ῥῦθρά.

Α. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΗΣ

Ἠλεκτρολόγος

Ἠλεκτρικοὺς κώδωνας, τηλέφωνα, ἠλεκτρικὸν φῶς, μηχανήματα ἐναντίον τῆς πυροκαΐας.

Μελέται διὰ φωτισμοὺς ἠλεκτρικοὺς βιομηχανικῶν καταστημάτων καὶ πόλεων.

Μελέται διὰ συμπλέγματα τηλεφωνικά.

Ἅπαντα τὰ χρειώδη ἐργαλεῖα ἐργολάβων.

13 Ὁδὸς Καπνικαρέας Ἀθήνας

Οἱ κ.κ. ANTON JURGENS κατασκευασταὶ τῆς Μαργαρίνης εἴδους τεχνητοῦ βουτύρου (Margarine) καὶ τῆς Μαργαρίνης μεμιγμένης μὲ βούτυρον γνωστοποιοῦν, ὅτι ἔχουσι τὴν καλλιτέραν τοῦ εἴδους τούτου βραβευθεῖσαν παρὰ τῆς Ἑταιρίας τῶν Τεχνῶν. Οἱ βουλόμενοι ἂς ἀποταθῶσι πρὸς τοὺς κ.κ.

LOVELL and CHRISTMAS
WEST SMITHFIELD, LONDON

DOULTON & C^O
BURSLEM (Staffs) ΑΓΓΛΙΑ

Τὸ πρῶτον ἐργοστάσιον τοῦ κόσμου διὰ παντοῖ εἴδους πιατικὰ κλπ. Σχέδια χρωματισμοὶ κλπ. ἐξαίσια. Εἰς τὸ ἐργοστάσιον τοῦτο ἀπενεμήθησαν 91 χρυσᾶ Μεγάλα Βραβεῖα τὰ (πρώτιστα) διὰ τὴν ἐξαιρετικὴν ποιότητα, σχέδια καὶ χρωματισμοί. Τιμαὶ καὶ ὅροι εὐνοικώτατοι τοῖς κ.κ. ἐμπόροις.

Οἱ κ. κ. DAVIS AND CO., διαμένοντες εἰς 241 to 251 High-Street, Borough, London, S. E. γνωστοποιοῦν, ὅτι πωλοῦν ἢ δύνανται νὰ συσκευάσωσι καλῶς τὸν οἶκον σας ἐντελῶς καλῶς μεθ' ὅλων τῶν ἀναπαύσεων καὶ τῆς πολυτελείας ἐπίπλων εἰς τὰς ἑπομένας τιμάς.

Τὰ δωμάτιαα ὕπνου ἀπὸ 5 λίρας καὶ 5 σελίνια καὶ ἐπάνω ἑκάστου. Τὴν τραπεζαρίαν ἀπὸ ἓξ λίρας καὶ δεκαπέντε σελίνια ἑκάστην. Τάπητες λινόλεον, ὑελικά, σιδηρικά, τοιχόχαρτα, πάντα ἐν ποικιλίᾳ καὶ τῆς ἐκλογῆς τοῦ ἀγοραστοῦ. Τὰ ἔπιπλα πέμπονται ἐν καλῇ στιβῇ πανταχοῦ. Οἱ ἄνωθι Κύριοι πωλοῦσι πλυντήρια πρὸς μίαν λίραν τὸ ἓν καὶ μαγγανιστικὰς μηχανὰς πρὸς δύο λίρας, λέβητας μετακομιστοὺς πρὸς μίαν λίρα (portable coppers), σιδηρᾶς θερμάστρας πρὸς μίαν λίραν καὶ διάφορα ἄλλα εἴδη. Τιμοκατάλογοι μὲ τὰς φωτογραφίας καὶ εἰκόνας πέμπονται δωρεάν.

Wm EDGAR: WILLIAMS
CARDIFF

Ἰδιοκτήτης καὶ Διευθυντὴς τῶν κυριωτέρων ἀνθρακωρυχείων τῆς Ἀγγλίας. Προμηθευτὴς τοῦ Ἀγγλικοῦ, Γαλλικοῦ καὶ Ἰταλικοῦ Ναυαρχείου, τῶν κυριωτέρων Σιδηροδρομικῶν καὶ ἀτμοπλοϊκῶν ἑταιριῶν Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας. Ποιότης ἐξαιρετική, τιμαὶ συγκαταβατικώτεραι τῶν ἄλλων ἀνθρακωρυχείων. Παρακαλοῦνται οἱ Σ. Διευθύνσεις τῶν Σιδηροδρομικῶν καὶ Ἀτμοπλοϊκῶν ἑταιριῶν κ. λ. π. ὅπως ἀποτείνωνται, πρὶν παραγγείλωσιν, εἰς τὰ ἀνθρακωρυχεῖα Wm Edgar Williams Cardiff Ἀγγλίας.

ΔΙΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ
EDGARDO
GARDIFF

Οἱ κ. κ. ROBINSON and CLEAVER τῆς πόλεως Belfast, τῆς Ἀγγλίας γνωστοποιοῦν ὅτι εἶνε οἱ εὐωνότεροι καὶ καλλίτεροι κατασκευασταὶ λινῶν ἐνδυμάτων διὰ τὰς Κυρίας, Κυρίους καὶ τοὺς παῖδας, ὅτι κατασκευάζουν ὑποκάμισα τῶν Κυρίων ἐκ τοῦ ἀρίστου Λογκλόθ καὶ μὲ λινὸν στῆθος πρὸς 35 σελίνια τὴν ἡμίσειαν δωδεκάδα. Τὰ τραπεζομάνδηλά των, χειρόμακτρα καὶ λοιπὰ λινὰ εἶνε ἐκ τῶν πρωτίστων τῆς Ἀγγλίας. Εἶνε δὲ οἱ κατασκευασταὶ τῶν λινῶν τῆς βασιλίσσης τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Αὐτοκρατείρας Φρειδερίκου τῆς Γερμανίας.

Ὁ κ. ARTHUR FAULKNER, 167 and 90 Regent st.; London, W. γνωστοποιεῖ, ὅτι εἶνε ὁ πρώτιστος κατασκευαστὴς νόθων τιμαλφῶν λίθων δεδεμένων δι' ἐξόχου καλλαισθησίας, βραβευθεὶς δὲ διὰ τοῦ χρυσοῦ μεταλλίου εἰς τὰς διαφόρους διεθνεῖς ἐκθέσεις. Ἡ ἀπομίμησις εἶνε τοιαύτη ὥστε μόνον οἱ ἐμπειρότεροι ἀδαμαντοπῶλαι δύνανται νὰ κάμωσι τὴν διάκρισιν. Τιμοκατάλογοι μὲ τὰς διαφόρους φωτογραφίας τῶν ποικίλων κοσμημάτων πέμπονται δωρεὰν πρὸς τοὺς ζητοῦντας δι' ἐπιστολῆς αὐτούς.

PENINSULAR and ORIENTAL COMPANY ἡ ἀρχαιοτέρα καὶ μεγαλητέρα τῆς Ἀγγλίας ἀτμοπλοϊκὴ ἑταιρία ἡ μετακομίζουσα τὰ ταχυδρομεῖα τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως, γνωστοποιεῖ ὅτι δίδει εἰσιτήρια πρὸς ἀναχώρησιν ἢ ἐπιστροφὴν ἢ καὶ ἐπιστροφῆς καὶ ἀπελεύσεως ὁμοῦ, εἰς εὐωνοτάτας τιμάς, χορηγοῦσα συγχρόνως ἀνάπαυσιν, ἀφθονίαν τροφῆς καὶ πολυτέλειαν. Τὰ πολυάριθμα ἀτμόπλοιά της 4,000 τόνων, 5,000 τόνων 6,000 καὶ 7,000 τόνων μεγάλης δὲ ταχύτητος τινὰ μέχρι 7,000 ἵππων δρομολογοῦσιν εἰς ὅλας τὰς θαλάσσας καὶ ὠκεανοὺς τῶν μᾶλλον ἀπομεμακρυσμένων χωρῶν. Ἐξ Ἀγγλίας εἰς Μάλταν, Αἴγυπτον. Ἰνδίας, Κίνα, Ἰαπωνίαν, Αὐστραλίαν, Νέαν Ζελανδίαν Τασμανίαν κτλ. Διὰ τὴν Αἴγυπτον τὸ Πόρτ-Σαΐδ καὶ τὴν Ἰσμαϊλίαν ἑβδομαδιαίως ἐκ Λονδίνου διὰ τῆς Γιβραλτὰρ Μελίτης καὶ Βρεντίζι κυρίως τὰ εἰσιτήρια εἶνε εὐωνα καθὼς καὶ ἐκεῖνα τῆς ἐπιστροφῆς. Ἐκ τῆς Βενετίας ἑκάστην δεκαπενθημερίαν, ἡμέρα Παρασκευῇ μετὰ μεσημβρίαν διὰ τὴν Αἴγυπτον. Ἐκ Βρεντιζίου τὴν Κυριακὴν τὸ ἑσπέρας ἑκάστην δεκαπενθημερίαν δι' Αἴγυπτον. Ἐκ Λονδίνου ἀνὰ δεκαπενθημερίαν προσπελέζοντα εἰς τὸ Βρέντιζι δι' Αἴγυπτον.

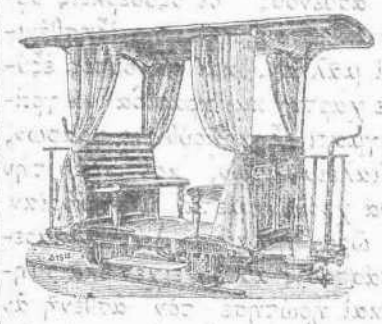

ARTHUR KOPPEL
BERLIN

ΑΡΘΟΥΡΟΣ ΚΟΠΠΕΛ
ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ

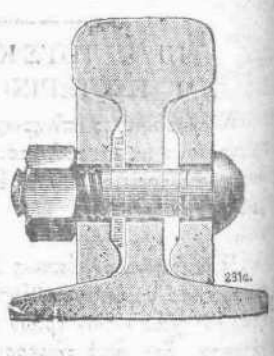

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΟΝ ΥΛΙΚΟΝ

ΠΑΝΤΟΣ ΕΙΔΟΥΣ

ΠΟΙΟΤΗΣ ΚΑΙ ΤΙΜΑΙ ΕΚΤΟΣ ΣΥΝΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ: ΑΘΗΝΑΙ ΟΔΟΣ ΠΡΟΑΣΤΕΙΟΥ 10

Τυπογραφεῖα καὶ Γραφεῖα τοῦ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΥ ΑΣΤΕΡΟΣ ὁδὸς Προαστείου ἀριθμ. 10